

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Український Народний Союз, видавець „Свободи“, святкує своє 125 річчя

Рік 126, ЧИСЛО 22, П'ЯТНИЦЯ, 31 ТРАВНЯ 2019 РОКУ

1893

Vol. 126, No. 22, FRIDAY, MAY 31, 2019

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Випробування Томосом

Петро Часто

Ще пів року тому, в грудні 2018 року, християнську душу нашого народу зігрівало сонце Томосу, що сходило над українським православ'ям, несучи йому вивільнення від вкрай одержавленого, вкрай політизованого і вкрай антиукраїнського Московського Патріархату. Минула довга-довга ніч духовної несвободи золотоголового Києва. Господні млини мелють повільно, але певно. Тоді, 15 грудня, нарешті об'єдналися Українська Православна Церква Київського Патріархату і Українська Автокефальна Православна Церква в єдину Українську Церкву. А 5 січня цього року Вселенський Патріарх Варфоломій підписав у Константинополі епохальний, узгоджений з Божою справедливістю церковно-історичний документ, званий Томосом, надавши Українській Церкві автокефальний статус – тобто відкривши перед нею двері до єдності з православним світом і до самовідповідальності за цю єдність.

На момент грудневого об'єднавчого собору у св. Софії Київський Патріархат на чолі з Його Святістю Філаретом вже мав за собою дуже активне і плідне чверть століття і, попри накинене московськими батюшками тавро неканонічності, величезною мірою сприяв утвердженню незалежної української держави. Можливо, якби успішна україноцентрична церковна діяльність потривала ще стільки ж часу, то Українська Православна Церква Київського Патріархату здобула б таке одностаїнне визнання з боку світового православ'я, що проблема Томосу виглядала б простою формальністю.

Але „якби“ – категорія неісторична. Тим часом українська реальність – і державна, і церковна – ставали дедалі загроженішими з боку неоімперської Москви. Московський Патріарх Кирило вже навіть говорив про свою готовність перенести парящий престол до Києва. У цій слизькій ситуації Київський Патріархат міг вибратися на твердий ґрунт лише спершись на закон і законним чином вимагаючи виправлення вчиненої Константинополем несправедливості 1686 року.

Але помиляється той, хто гадає, що Вселенський Патріархат так легко визнав би ту свою тяжку помилку, якби не усвідомлював права України на власний шлях розвитку і якби не бачив, що незалежна українська держава вже має могутню духовну опору в своїй „неканонічній“ Церкві Київського Патріархату.

Ще від часів президентства Віктора Ющенка Константинопіль уважно приглядався до все більшого впливу УПЦ КП на життя українського суспільства і до богословського та морального рівня українського духовенства. Звідси – наполягання Патріарха Варфоломія, щоб обрання очільника об'єднаної Церкви відбувалося таємним голосуванням – аби виключити недемократичне вивіщення когось одно-

(Закінчення на стор. 12)

У Львові відзначили Свято Героїв

Учасники Свята Героїв біля пам'ятника Степанові Бандері у Львові. (Фото: Маріанна Осадца)

Марта Осадца

ЛьВІВ. – 26 травня у місті урочисто відзначили Свято Героїв. Студенти Львівського державного університету фізичної культури провели легкоатлетичну естафету. А на Личаківському цвинтарі вшанували пам'ять Героїв України, котрі віддали життя у боротьбі за українську державу.

Львів'яни і гості з різних районів Львівщини зібралися біля пам'ятника Степанові Бандері. Після покладання квітів до пам'ятника, відбуло-

ся віче, на якому виступили голова Львівського крайового братства ветеранів національно-визвольної боротьби Олесь Гуменюк, почесний голова Всеукраїнського Товариства політичних в'язнів і репресованих Петро Франко.

Опісля учасники заходу вирушили урочистою ходою до пам'ятника Тарасові Шевченкові. У ході взяли участь представники патріотичних і ветеранських організацій, учасники війни на сході України, добровольці, родини „Небес-

(Закінчення на стор. 5)

В ООН підтримали Україну: Аналітика

Георгій Тихий,
„Укрінформ“

НЬЮ-ЙОРК. – 17 травня з'явилося повідомлення, що Росія ініціює скликання Ради Безпеки ООН щодо мовного закону України. Російські дипломати звернулися до делегації Індонезії, яка головує у Раді Безпеки ООН у травні, з проханням скликати засідання щодо захисту в Україні української мови. З погляду Москви, закон України „Про забезпечення функціонування української мови як державної“ потребував обговорення на найвищому дипломатичному майданчику світу в контексті Мінських домовленостей.

Винесення таких питань на обговорення Ради Безпеки – рідкісне явище. Рада, яка складається з п'яти постійних та 10 непостійних членів, покликана насамперед підтримувати міжнародну безпеку та мир. Навіть питання масових порушень прав людини винесені на окремий майданчик – Раду ООН з прав людини у Женеві. Саме тому спроба Росії поговорити про питання української внутрішньої гуманітарної політики виглядала більш ніж недоречно. Проте Росія – один із потужних п'яти постійних членів Ради Безпеки, і очікувати,

Постійний представник України при ООН Володимир Єльченко на засіданні Ради Безпеки ООН. (Фото: „Укрінформ“)

що її запит залишиться без розгляду, не доводилося.

Російська ініціатива була маніпулятивна, а

(Закінчення на стор. 16)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Зменшився борг України

КИЇВ. – Україна за баянсом нині перебуває у доброму фінансовому стані. Про це сказав 26 травня Прем'єр-міністр Володимир Гройсман. „Ми накопичили 20 млрд. дол. валютних резервів, долар був абсолютно стабільний, навіть йшов до зниження, на єдиному казначейському рахунку близько 60 млрд. грн. Всі програми фінансуються. Я три роки цю стабільність тримав і накопичував резерви“, – наголосив він. Його стратегія полягала у тому, щоб борги віддати або знизити їх до мінімуму. І це вдалося зробити, адже ще зовсім недавно державний борг по відношенню до Внутрішнього валового продукту був 80 відс., а сьогодні 59 відс. („Укрінформ“)

■ Зеленського запросили до Канади

КИЇВ. – 24 травня Надзвичайний і повноважний посол Канади в Україні Роман Ващук повідомив, що Президента України Володимира Зеленського запрошено до Канади 2 липня з нагоди проведення у Канаді конференції з підтримки реформ в Україні. (Радіо Свобода)

■ Гройсман йтиме до Верховної Ради

КИЇВ. – Прем'єр-міністр Володимир Гройсман повідомив, що не планує об'єднуватися з іншими партіями для участі в парламентських виборах. Про це він сказав на телеканалі „Україна“ 24 травня. За його словами, він планує створити власну політичну силу, а не об'єднуватися з уже існуючими. „Хочу сформувати команду таких людей, які мають молодість, мають досвід і чітко розуміють, що потрібно державі. Ця політична сила буде називатися „Українська стратегія“. Наша стратегія – це сильна Україна і заможні громадяни“, – заявив він. (Радіо Свобода)

■ Зеленський радився щодо Донбасу

КИЇВ. – Перша заступниця голови Верховної Ради Ірина Геращенко повідомила 24 травня про зустріч представників Української гуманітарної підгрупи Тристоронньої контактної групи щодо врегулювання ситуації на Донбасі і Президента України Володимира Зеленського. У зустрічі також взяли експерти, керівництво Служби безпеки України і Об'єднаного центру з питань зниклих безвісти. Вона висловила сподівання, що найближчим часом команда Президента В. Зеленського визначиться із новими учасниками мінських груп. (Радіо Свобода)

■ Партія Порошенка змінила назву

КИЇВ. – Партію „Блок Петра Порошенка „Солідарність“ перейменували на „Європейську солідарність“. Таке рішення було ухвалено 24 травня на з'їзді партії. Підтримавши пропозицію громадських активістів, озвучену під час Форуму „Солідарна справа громад“, який відбувся з участю П. Порошенка, делегати з'їзду партії ухвалили нове найменування. На форумі громадських активістів П. Порошенко повідомив, що 31 травня відбудеться з'їзд оновленої партії, в якій будуть широко представлені провідники громадських організацій, добровольці, молоді професіонали. Партія обов'язково врахує усі напрацювання громадського середовища, наголосив П. Порошенко. Провідником партії наразі є міський голова Києва Віталій Кличко. („Укрінформ“)

■ Україна претендує на гроші Лазаренка

КИЇВ. – Генеральний прокурор Юрій Луценко 24 травня заявив, що Україна претендує на повернення у бюджет 160 млн. дол. з грошей колишнього Прем'єр-міністра Павла Лазаренка, які той вивіз з України. Він уточнив, що гроші знаходяться під арештом України і США. „Американські правоохоронці нам дають гарантії – 160 млн. дол., а решту розділимо, як вважаємо за потрібне. Ми кажемо: так. І готові зняти всі арешти під гарантії США про передачу частини коштів у бюджет України“, – зазначив Ю. Луценко. („Укрінформ“)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ КОНТЕКСТ

Чи скасувала Рада Європи санкції з Росії?

Дмитро Кулеба

17 травня міністри закордонних справ країн-членів Ради Європи на засіданні у Гельсінкі ухвалили рішення, сприятливе для повернення російської делегації у Парламентську асамблею Ради Європи (ПАРЕ). Україна голосувала проти і наполягатиме, щоб додатковий механізм санкцій, який тепер повинні розробити національні делегації, був доповнювальним, а не замінював чинний, який зараз зупиняє делегацію Росії від участі в діяльності ПАРЕ.

Наскільки реалістичний сценарій „прощення“ Російської Федерації і що буде робити далі Україна?

У 2017 році Росія сказала, що повернеться в ПАРЕ лише тоді, коли Асамблею позбавлять санкційних повноважень – здатності самостійно застосовувати санкції.

В результаті затяжних боїв у квітні 2019 року ПАРЕ ухвалила „резольюцію Кокса“, де таки погодилася розробити спільно з Комітетом міністрів (КМРЕ) спільну санкційну процедуру. Нашим депутатам вдалося лише вставити в резолюцію поправку, що нова процедура не замінить існуючі уповноваження ПАРЕ, а доповнить їх.

Відтак КМРЕ ухвалив рішення, яким каже Асамблеї: так, ми теж готові розробляти спільно таку процедуру.

Наші опоненти намагалися в рішенні КМРЕ не згадати, що нова процедура не замінює, а доповнює стару. За це була бійка, але ми спільно з партнерами це положення для себе вигрили.

Вони також намагалися ухвалити рішення консенсусом, щоб імітувати мир і злагоду. Але не змогли. Україна і ще п'ять країн проголосували проти. П'ять, а не 35, тому що доволу цього рішення збіглися інтереси багатьох країн.

Не всі ті, хто голосував „за“, хотіли допомогти саме Росії, там перетин різних інтересів, від ПАРЕ і без російського питання у багатьох „підгорає“. Ми працювали з ними, шукали ком-

пенсаторів, але перетягнути на свій бік не вдалося, бо їхній інтерес їм був важливіший, і на виході – таке рішення.

Що це означає? Ні, Росію не повернули в ПАРЕ; ні, санкції проти Росії не скасували; ні, Рада Європи не дозволила Росії брати участь у виборах нового Генерального секретаря; ні, жодні правила цим рішенням не змінені.

Так, Комітет міністрів своїм рішенням зробив політичний крок до виконання умови Росії; так, це позитивний розвиток подій для Росії; так, Росія насправді далеко не повністю задоволена рішенням, бо воно сформульоване так, що його можна викрутити в різні боки, і вони це знають; так, тепер ПАРЕ має або ухвалити потрібні Росії зміни до правил процедури, або не ухвалити.

Чому так сталося? Тому що світ змінюється і стає дедалі жорстокішим. Він цінує лише гроші, броню і технології.

Тому що дві ключові столиці Європи вирішили будь-якою ціною ухвалити потрібне їм рішення. Тому що для ухвалення цього рішення декілька гравців вдалися до цинізму, маніпуляцій правилами і фактами.

Що хоче Україна? Щоб наш інтерес був врахований.

Щоб для повернення до ПАРЕ Росія зробила свій внесок у розв'язання кризи. Насамперед, має звільнити політ'язнів.

Щоб Рада Європи залишалася сильною, а не звалтованою

Що далі? Далі нашим опонентам до кінця червня треба пройти довгий і складний шлях. Ми разом з партнерами будемо гальмувати їх рух.

Опоненти дуже сильні та рішучі.

„Європейська правда“

Дмитр Кулеба – Постійний представник України при Раді Європи.

Вшанували пам'ять Симона Петлюри

Олександра Нагорна

ПАРИЖ. – 25 травня виповнилося 93 роки з того дня, як московський агент Самуїл Шварцбард на розі вулиці Расін та бульвару Сен-Мішель в Парижі вбив визначного діяча української держави Симона Петлюру.

Українська громада Франції цього дня вшанувала пам'ять видатного земляка, а священник Української Автокефальної Православної Церкви св. Симона Зилота відслужив Панахиду біля його могили на цвинтарі Монпарнас.

Слово про С. Петлюру виголосив Посол України в Франції Олег Шамшур, а спогадами про трагічні події поділилися керівник Фонду С. Петлюри з Чикаго Микола Кочерга, директорка паризького музею С. Петлюри Ярослава

Йосипишин та бібліотекарка Дарія Мельникович – доньки колишніх вояків Армії УНР.

На вшануванні пам'яті С. Петлюри були присутні син Олега Штуля-Ждановича – Данило Штуль, голова Союзу Українок у Парижі Надія Мигаль та багато українців, які проживають у різних містах Франції.

Також цього дня в Культурному центрі ім. Василя Сліпака відбулася конференція, присвячена 140-й річниці від дня народження С. Петлюри. Після її завершення відбувся показ фільму режисера Олеса Янчука „Таємний щоденник Симона Петлюри“. Рівнянка Інна Нагорна подарувала для бібліотеки С. Петлюри в Парижі книгу про перебування Тараса Шевченка на Рівненщині – „Шевченкові верстви“.

Біля могили Симона Петлюри в Парижі промовляє Посол України у Франції Олег Шамшур. (Фото: „Укрінформ“)

Виборча реформа: що треба змінити?

22 травня Верховна Рада не змінила закон про вибори, за яким пропонувалося знизити прохідний бар'єр з 5 відс. до 3 відс. та скасувати мажоритарну систему. У парламенті навіть не знайшлося голосів, аби внести його до порядку денного позачергового засідання. За внесення проголосували лише 92 депутати. Президент Володимир Зеленський пропонував відкриті списки і за новий виборчий кодекс. Засідання парламенту показало, що депутати не налаштовані на ефективну роботу. В. Зеленський опублікував звернення до українців, в якому звинуватив депутатів у бажанні „за гроші та гречку знову пролізти до Верховної Ради“. Що необхідно знати про нинішню виборчу систему в Україні. А головне – чому вона неефективна, і яким чином її необхідно змінити? Це роз'яснив Громадський рух „Чесно“:

Виборча система, за якою обирають народних депутатів, змішана. 50 відс. Верховної Ради обирається з мажоритарних округів і ще 50 відс. – за пропорційною системою із закритими партійними списками. Мажоритарні округи (225 депутатів) – коли голосують за одного кандидата з надано-

го переліку. Перемагає той, хто отримує більшість голосів виборців у своєму окрузі.

Пропорційна система із закритими списками (225 депутатів) – це коли голосують за пар-

(Закінчення на стор. 11)

Зеленський зустрівся з представниками СКУ

КИЇВ. – 21 травня Президент України Володимир Зеленський зустрівся з представниками Світового Конгресу Українців (СКУ) і подякував СКУ та українцям всього світу за їхню діяльність. „Я вдячний вам за те, що ви захищаєте Україну, де б ви не були. Захищаєте територіальну цілісність і суверенітет нашої країни“, – сказав В. Зеленський.

Президент СКУ Павло Ірод привітав В. Зеленського з обранням і вступом на посаду. Він також подякував за можливість зустрітися вже у перші дні його роботи, незважаючи на напружений графік.

„Я знаю, що це є непростий період для вас. Дякую, що ви знайшли час зустрітися з представниками світового українства. Це для нас дуже важливо. І для нашої громади буде дуже важливо почути, що була ця зустріч, що ми можемо сказати те, що ви проголосили у своїй промові: ми є один народ у 65 мільйонів і ми є українці, де б ми не жили, – зазначив П. Ірод. – Я дякую, що ви закликаєте українців, щоб вони поверталися й працювали над розбудовою України. І ми хочемо разом, спільно з вами це здійснювати“.

Офіційне інтернет-представництво Президента України

Представники Світового Конгресу Українців (зліва): директор Представництва СКУ в Україні Сергій Касянчук, президент Українського Конгресового Комітету Америки та Віце-президент СКУ Андрій Футей і Президент СКУ Павло Ірод під час зустрічі з Президентом Володимиром Зеленським. (Фото: Офіційне інтернет-представництво Президента України)

СКУ: Референдум про мирні домовленості з Росією загрожує суверенітетові України

ТОРОНТО. – Світовий Конгрес Українців (СКУ) 26 травня висловив занепокоєння про заяву Президента України Володимира Зеленського від 23 травня щодо можливості проведення так званого „інформаційного референдуму“ про укладання мирних домовленостей з Росією.

СКУ заявив:

„По-перше, в Україні не існує правових підстав для проведення „інформаційних референдумів“. По-друге, проведення такого референдуму в умовах інформаційної війни, розв'язаної Росією проти України, загрожує суверенітету України. І насамкінець, цілком очевидним є те, що українці прагнуть миру, і тому немає жодної потреби для проведення такого референдуму.“

Заяву Президента Володимира Зеленського можна прочитати за наступним посиланням: <https://www.president.gov.ua/news/mi-hochemo-rochuti-dumku-lyudej-shodomozhlivih-peregovoriv-55577>.

СКУ вважає неприпустимим проведення референдуму про мирний переговорний процес з державою-агресором, яка більше ніж п'ять років веде війну проти України, окупувавши Крим та частини Донецької і Луганської областей. Щодня мужні воїни України борються з ворогом та проливають кров, захищаючи незалежність і суверенітет

України.“

„Українці більше ніж будь-хто прагнуть миру. Повернення Україні окупованих територій Криму і Донбасу та виведення російських військ з української землі – лише за виконання таких основних умов можна говорити про можливість мирних домовленостей з Москвою, – заявив Президент Світового Конгресу Українців Павло Ірод. – Звільнення всіх українських територій від російської окупації – це завдання української влади, дипломатів і військових у тісній співпраці з міжнародною спільнотою. Перекладати відповідальність за це на громадян України, особливо в умовах російської інформаційної війни, – неприпустимо.“

Сьогодні, коли народ України вже п'ять років продовжує протистояти російській агресії на сході України та впроваджує в життя важливі реформи і свої європейські та євроатлантичні прагнення, першочерговим завданням президента України є бути „гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України“ і всіляко сприяти „реалізації стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору“ (Стаття 102 Конституції України), підкреслив Світовий Конгрес Українців.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Повінь на Закарпатті

УЖГОРОД. – Унаслідок значного погіршення погодних умов у виді зливових дощів 22-23 травня, проходження на річках паводку, значного підняття рівня ґрунтових вод на території області було підтоплено 585 дворів, з них 111 житлових будинків, 484 підвальні приміщення житлових будинків, 1,700 гектарів угідь, 170 гектарів пасовищ. Пошкоджено 15 мостових переходів, зруйновано та пошкоджено два мости, зруйновано 844 метри берегових укріплень. („Укрінформ“)

■ „Скляний“ міст пошкодили

КИЇВ. – Новий пішохідно-велосипедний міст у Києві, який відкрили 25 травня, тимчасово частково перекрили 26 травня через тріщину в склі. Обставини пошкодження встановлюються. Посадник Києва Віталій Кличко висловив обурення пошкодженням мосту і заявив, що основна версія, яку розглядають, – акт вандалізму, коли до мосту стріляли. (Радіо Свобода)

■ Владики помолилися разом

КИЇВ. – Почесний Патріарх Філарет 26 травня відвідав святкове богослужіння до дня тезоіменитства Митрополита Київського і всієї України Епіфанія і вони разом помолилися у Свято-Михайлівському Золотоверхому соборі. Напередодні Патріарх Філарет привітав Митрополита Епіфанія зі святом вітальною адресою. Як відомо, 14 травня Почесний Патріарх Філарет оприлюднив звернення, у якому оголосив, що Київський Патріархат продовжує існувати, а він залишається чинним патріархом. За його словами, Митрополит Епіфаній має нести відповідальність за зовнішнє представництво Церкви, а патріарх – за внутрішнє церковне життя в Україні. („Укрінформ“)

■ Українців вислали із Чехії

ПРАГА. – Українці становили понад дві третини нелегалів, висланих із Чехії минулого року. Про це повідомило 26 травня Міністерство внутрішніх справ Чехії. Торік поліція у справах чужинців затримала 4,992 нелегальних мігрантів. Серед затриманих переважали українці – 1,470 осіб. Далі йдуть громадяни Молдови (567), В'єтнаму (312), Росії (273) і Узбекистану (157). Загалом поліція відправила додому 5,713 мігрантів. Найбільше серед них громадян України – 3,889 осіб (понад дві третини), а також Молдови – 900. Українські заробітчани в Чехії перевели на батьківщину найбільше грошей порівняно з іншими чужинцями. („Укрінформ“)

■ Федерацію футболу перейменували

КИЇВ. – Федерацію футболу України (ФФУ) 17 травня перейменували на Українську асоціацію футболу. Таке рішення прийняв XXII Конгрес ФФУ. Тепер аббревіатура в назві англійською мовою виглядає як UAF, тобто це добре відомі всьому світу літери-символи UA – Україна і F – футбол. Такий підхід значно спростить популяризацію українського футболу в Європі та світі. („Українська правда“)

■ З Лозінського зняли судимість

КИЇВ. – З колишнього народного депутата Віктора Лозінського, засудженого у 2011 році за вбивство, зняли судимість. Відповідну ухвалу суду від 6 травня оприлюднено у Реєстрі судових рішень. У червні 2009 року В. Лозінський вбив жителя Кіровоградщини Валерія Олійника на полюванні, завдавши йому численних тяжких травм за те, що чоловік зайшов у його угіддя. У квітні 2011 року Дніпровський районний суд Києва засудив В. Лозінського до 15 років в'язниці. Проте Апеляційний суд Києва виключив зі справи епізод, в якому депутат добивав жертву автомобілем, і скоротив йому термін на рік, залишивши 14 років. 25 лютого 2016 року Бориспільський районний суд Київської області вирішив застосувати умовно-дострокове звільнення до В. Лозінського. 7 квітня 2016 року В. Лозінський вийшов із в'язниці за „законом Савченка“. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Кремль відкинув заклик трибуналу

МОСКВА. — Кремль різко відкинув 27 травня заклик Міжнародного трибуналу морського права (ITLOS) звільнити 24-ох українських моряків. Трибунал в Гамбурзі видав заклик 25 травня, щоб Росія негайно звільнила моряків, котрі були захоплені разом з їхніми трьома суднами Військово-морськими силами Росії 25 листопада 2018 року в Керченській протоці. ITLOS був створений 1982 року Конвенцією ООН про морське право, яку підписали Україна і Росія. Але він не має засобів, як здійснювати свої рішення. Представник Кремля Дмитро Песков сказав, що трибунал не має юрисдикції над протокою, де моряки були захоплені, і тому конвенція з 1982 року не відноситься до цієї справи. Він додав, що Росія плянує поставити моряків під суд. („Reuters“)

■ Зростають захворювання на кір

АТЛАНТА, Джорджія. — Центр для контролю хворіб (CDC) оголосив 27 травня, що впродовж передостаннього тижня травня у США встановлено 60 нових випадків захворювання на кір. Від початку цього року це число становить 940 випадків в країні. Це є найбільший спалах від 1994 року і також відколи проголошено, що кір був викоренений у 2000 році. Спалах кору тепер охоплює 26 стейтів і досягає кількості випадків з 1994 року, коли їх було 958. Це було найвище число від 1992 року, коли CDC зареєстрував 2,126 випадків. Високопосадовці публічного здоров'я кажуть, що відродження кору є спричинене поширенням фальшивих інформацій про вакцинації. Згідно з даними CDC, хоч кір був елімінований у США в 2000 році, спалахи захворювань трапляються, тому що люди подорожують до країн, де кір ще є розповсюджений. („Reuters“)

■ Куди виїжджають мільйонери?

ЙОГАНЕСБУРГ, Південна Африка. — Глобальна компанія ринкових дослідів „New World Wealth“ оприлюднила найновіші статистичні дані про світове багатство. Вони вказують, що в 2018 році приблизно 108 тис. мільйонерів покинули свої країни. Це було на 14 відс. більше від попереднього року і вдвічі більше від 2013 року. Найбільше мільйонерів втратили Китай і Росія. Аналітики вказують, що найбагатші люди часто виїжджають першими з тих країн, в яких не почувуються безпечно. З Великобританії виїхали понад 3,000 мільйонерів через нестабільну політику щодо Брекзиту – запланованого виходу Великобританії з Європейського Союзу – і незадоволення високими податками. Найбільше мільйонерів виїхало до Австралії, яка вважається безпечною країною, не оподатковує успадковане майно, має тісні бізнесові зв'язки з Китаєм, Японією та Південною Кореєю, і не мала економічної рецесії за останніх 27 років. На другому місці для міграції мільйонерів є США, особливо міста Нью-Йорк, Лос Анджелес, Маямі та Сан-Франциско. На третьому місці є Канада. („Bloomberg News“)

■ Трамп хоче змінити закони про наклеп

ВАШІНГТОН. — Президент відомої політичної консультативної компанії „Eurasia Group“ і професор Ньюйоркського університету Іян Бремер подав 26 травня на соціальній комп'ютерній мережі твітер нібито цитату Президента Дональда Трампа, що північнокорейський диктатор Кім Чен Ин є мудріший і був би кращим президентом, ніж колишній Віце-президент Джо Байден, один з теперішніх демократичних кандидатів на президента. Деякі засоби масової інформації, включно з телевізійною агенцією „Сі-Ен-Ен“ розповсюдили цю цитату. Д. Трамп відповів 27 травня, що ця фальшива цитата є доказом того, що треба змінити у США закони про наклеп. Д. Трамп вже давно говорить, що треба змінити закони про наклеп, які обороняють оскаржених, якщо не буде доказано, що вони зводили наклеп або обезславлювали публічних урядовців зі злісними намірами. Цей високий стандарт походить від рішення Верховного Суду США з 1964 року. („The Washington Post“)

ДОЛЯ ПАРЛЯМЕНТАРИЗМУ

Червоні лінії

Лариса Волошина

Володимир Зеленський почав своє президентство заявою про розпуск Верховної Ради. Очікувано. Але все одно небезпечно.

90 ст. Конституції України чітко визначає, що „Рішення про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України приймається Президентом України після консультацій з Головою Верховної Ради України, його заступниками та головами депутатських фракцій у Верховній Раді України“. Тут варто додати, що консультації можуть відбутися тільки після того, як спливе 30-денний термін, відпущений на створення коаліції. Але другою несподіванкою інавгураційного дня стало повідомлення, що консультації відбудуться 21 травня в Адміністрації президента. Це теж порушення закону. Адаже, згідно з Конституцією, парламентарі мають час до 16 липня. Але навіть після цієї дати розпуск Ради все одно неможливий. В дію вступає інше обмеження — заборона розпуску парламенту за пів року до чергових виборів.

У щойно приведеного до влади В. Зеленського немає на сьогодні законного права ані розпускати Раду, ані проводити консультації зі спікером та головами фракцій. Але кого це цікавить? Прямо в день інавгурації він публічно розписався в бажанні здійснити узурпацію влади та у зневазі до інституту парламентаризму. Заява В. Зеленського про розпуск парламенту є нічим іншим, як брутальним знищенням демократичних обмежень, що мають стримувати публічну владу та запобігати поверненню країни до авторитаризму.

Апелюючи не до закону, а до „волі більшості“, гарант Конституції проголошує початок нового політичного порядку в Україні. Порядку, який дивним чином нагадує російський. Тому що коли неприкрите порушення Конституції пояснюється всіма — і громадяни, і владцями, і обраними представниками правом більшості — це більшовизм, панове. Тільки в Росії більшовизм носить неоімперський характер. А в Україні, коли до нього додається боротьба з

опонентами всередині країни за негайне припинення російсько-української війни — він перетворюється на необільшовизм коляборантського типу.

І справа тут навіть не в бажанні нового президента віддати країну окупантові. Для цього він має бути щонайменше суб'єктивним. Справа в хаотизації, спричиненій кризою влади. І в тому, що за таких умов з Володимиром Путіним зможе домовитися хто завгодно. Хоч олігарх, хоч голова ангажованого суду, хоч претендент на прем'єрське крісло.

В. Зеленський сам створює ситуацію, якою агресор неодмінно скористається.

Більшість українців хоче вірити у те, що все буде добре. Адаже до цього вони повірили, що ера миру та добробуту навмисно стримувалася „злочинною владою“ і що В. Путін тут геть ні до чого. Відсутність усвідомлення власної відповідальності та невизначена ціннісна позиція більшості громадян сьогодні перетворилися на загрозу національній безпеці. Поки президент перевищує свої уповноваження, народ хоче миру, а не перемоги, підвищення виплат — замість появи можливостей для чесного збагачення. Вітає заявлену хаотичну паспортизацію всіх бажаних „стати українцем“, і чути не хоче про необхідність посилення інституту громадянства.

Більшість не розуміє нюансів. А моральних, культурних, наукових та експертних авторитетів, які б могли розтлумачити контекст, у неї нема. Не буду зараз розбирати причини відсутності в країні справжніх національних еліт та підміни їх постколоніальними пристосуванцями. Виборці та їх обранці завжди подібні один до одного. Неможливо скалічити одних, а потім обрати серед них якихось якісно інших. Суспільство не zareагувало, коли в промовках Зе-команди під час цього передвиборного марафону „пережитками минулого“ стали цінності культурного, духовного та державницького змісту. Більшовизм — це завжди ще й хизу-

(Закінчення на стор. 14)

ТРИВОЖНИЙ СИГНАЛ

Капітуляція в обгортці референдуму?

Наталія Балюк

Заява новоспеченого недолюстрованого голови Президентської адміністрації Андрія Богдана (він – адвокат олігарха Ігоря Коломойського) про референдум щодо мирних переговорів з Росією може свідчити лише про одне — нова українська влада готова миритися з Росією на умовах Володимира Путіна. Можливо, це і є реалізація тези Президента Володимира Зеленського з інавгураційної промови про те, що заради миру він готовий на все, окрім торгівлі територіями.

Якраз В. Путін і хоче увіпхнути заражений „русскім міром“ Донбас у тіло України, а питання Криму він давно вважає вирішеним. Умови В. Путіна відомі — автономія окупованих територій Донбасу (з подальшою федералізацією України), позабільшовицький статус України, російська мова як друга державна і тому подібне. Ну, і ще одна умова — що Росія ніякий не агресор, а миротворець.

В. Зеленський, нагадаю, у своїй промові жодним словом не обмовився про російську агресію. Лише сказав, що не ми розпочали цю війну. Хто розпочав, не уточнив, що дає широке поле для трактувань.

Отже, якщо Україна в принципі йде на мирні переговори, то, зрозуміло, що на давно озвучені Росією вимоги вона апіорі погоджується. Одразу після перемоги В. Зеленського до цього почали готувати громадську думку: спочатку „миротворче“ відеозвернення представителів різних конфесій (окрім Митрополита Епіфанія), де йдеться про „здоровий діалог“ і „стіл переговорів“, потім оприлюднення сумнівної соціології, нібито більшість українців заради встановлення миру підтримують автоно-

мію Донбасу. Вже тоді стало зрозумілим, що В. Зеленський готує ґрунт для можливої капітуляції.

Думаю, на референдум „під шумок“ мирних переговорів можуть запхати і ще кілька „насутичних“ питань — і про мову, і про зовнішньополітичний курс. І в такий спосіб спробують знівелювати як нещодавно ухвалений Закон про функціонування української мови як державної, так і запис у Конституції щодо стратегічного курсу України на Європейський Союз і НАТО.

Бо ж народ — найвищий носій влади. Не даремно і В. Зеленський, і його оточення не раз повторювали фрази про „пряме народовладдя“. Референдум хочуть робити з подвійною метою. З одного боку, щоб формально прикрити зрадницькі дії. Тобто капітуляцію загорнути в обгортку референдуму. З іншого, перекласти відповідальність з себе на „абстрактний“ народ. Так звана колективна відповідальність, а насправді колективна безвідповідальність.

Європа і Дональд Трамп, звичайно, зітхнуть з полегшенням. Україна сама звільнить їх від морального обов'язку підтримувати її у боротьбі з агресором. Прямі мирні переговори з Росією — це хрест на Мінських угодах (в українському, а не путінському трактуванні), на Нормандському форматі, на міжнародній антиросійській коаліції. Але що при цьому про нас подумують у глибині душі наші західні союзники?

Те, що зараз намагається робити В. Зеленський, чи радше ті, хто за ним стоїть, перевершують усі мої найгірші очікування. Принаймні за темпами трагедії, що насувається. З таким

(Закінчення на стор. 14)

УВАГА: ПРЯМА НЕБЕЗПЕКА!**Коломойський хоче віддати Україну Путінові**

Карл Волох

Улітку 2013 року, коли державна скарбниця була остаточно розграбована, а Захід відмовлявся надалі кредитувати без серйозних змін економічної та фінансової політики, у Віктора Януковича виникла „касова діра“. І він поїхав до Володимира Путіна домовлятися про нові 15 млрд. кредиту, обіцяючи розвернути в московському напрямі європейський курс України.

Коли олігарх Ігор Коломойський остаточно зрозумів, що: за розслідуванням компанії Кролл стоять американські спецслужби; що міжнародний арешт активів — це серйозно; що суд у справі виведення ним грошей з „ПриватуБанку“ за будь-яких обставин відбуватиметься в Європі (не важливо, у Великій Британії, Швейцарії чи іншій країні) і рішення однозначно буде не на його користь; що слідчі з Федерального бюро розслідувань з приводу відмивання ним десятків мільярдів через кіпрський філіял може наздогнати його у будь-якій цивілізованій країні світу, — він вирішив, що врятувати його може тільки скрут у бік Росії. Для торгу з В. Путіним він виставив на продаж найбільший свій актив — „Слугу народу“.

І це єдина реальна відповідь на загальний подив з приводу „громадянського конфлікту“ у його інтерв'ю чи „мирного пляну“ в інавгураційній промові інфанта: припинення вогню будь-якою ціною, крім втрати територій. Нагадаю, що

це на 100 відс збігається з пляном Путіна-Медведчука: федералізація України і повернення у її тіло окупованих територій, з фактичним контролем Москви над базовими питаннями внутрішньої і, що головне, зовнішньої політики.

Референдум про взаємини з Росією, який зараз у всіх на устах, — всього лише спроба легітимізувати цей варіант.

Єдина деталь, котра не вписується у цю конструкцію — Крим, від якого В. Зеленський нібито не готовий відмовитися. Але, як на мене, це лише фіговий листочок, що прикриватиме капітуляцію України. Адже В. Путін не поверне півострів за жодних умов.

Та нашому народові завжди можна навішати з цього приводу певну примирливу локшину, а самі собою санкції за Крим були дуже м'якими. Тож, якщо Захід скасує решту санкцій, то фактично В. Путін вирішить всі свої проблеми.

P.S. Якщо вам все це видається неймовірним, то спробуйте зрозуміти, чи міг би В. Зеленський (за інших обставин) зважитися проігнорувати пряме прохання Курта Волкера з приводу небажаности Андрія Богдана на посаді голови Президентської адміністрації?

„Високий замок“

Карл Волох – блогер, громадський активіст, Київ.

НЕБАЖАНА ЙМОВІРНІСТЬ**Україна зникає зі світової шахівниці**

Віталій Портников

У заяві, яку новий заступник керівника Адміністрації президента України Вадим Пристайко зробив після зустрічі з Президентом Володимиром Зеленським, є один тривожний і дуже важливий момент. В. Пристайко повідомив, що українська сторона „хоче дізнатися про результати телефонної розмови Володимира Путіна, Еммануеля Макрона і Ангели Меркель“.

У недавньому минулому про якесь таке бажання української сторони і мови не було. Зміст телефонних розмов, які проводили з президентом Росії президент Франції і Федеральний канцлер Німеччини, обговорювався ними з президентом України ще до того, як такі розмови взагалі відбувалися. А вже необхідності робити спеціальні зусилля – та ще й на публічному рівні, – щоб дізнатися зміст такої розмови, і зовсім не було. А. Меркель і Е. Макрон – а до цього А. Меркель і Франсуа Олланд – після свого спілкування з президентом Росії, як правило, зв'язувалися з президентом України. Або він зв'язувався з ними. І зміна президента Франції ніяк не вплинула на роботу в цьому форматі. Само собою вважалося, що якщо керівники Франції і Німеччини спілкуються з В. Путіним без президента України, то президент України повинен бути про це поінформований.

Зараз же ми бачимо, що ніяких контактів керівників країн-союзників з В. Зеленським щодо переговорів немає. І заступникові керівника Адміністрації президента доводиться розповідати про прагнення дізнатися зміст бесіди, хоча зрозуміло, що це – не його формат. Про зміст телефонних переговорів президенти говорять з президентами, а не з їхніми радниками.

Якщо це просто не дуже добре налагоджена комунікація, якщо у В. Зеленського просто немає

реальних каналів зв'язку з керівниками країн Заходу, то це ще півбіди. Зрештою, зусиллями того ж В. Пристайки такі контакти рано чи пізно будуть налагоджені. І навіть не так страшно, якщо небажання А. Меркель і Е. Макрона інформувати В. Зеленського про свій намір розмовляти з В. Путіним пов'язано з елементарною недовірою до нового глави української держави. У В. Зеленського ще є можливість завоювати цю довіру власними політичними діями і відмовою від найбільш одіозних „олігархічних“ призначень в своїй адміністрації.

Найгірше, якщо ця ситуація пов'язана з прагненням Заходу розмовляти про нас без нас і спільно продиктувати Україні умови, які могли б допомогти західним столицям відновити хороші стосунки з Росією. В цьому випадку телефонна розмова А. Меркель, Е. Макрона і В. Путіна може бути лише прелюдією до остаточного зникнення України з шахівниці великої політики, а зустріч Дональда Трампа і В. Путіна в японській Осаці лише підтвердить це зникнення.

Звинувачувати в цьому В. Зеленського не доводиться – тим більше, що колишній комедійний артист лише освоюється в президентському кабінеті. Але можна буде стверджувати, що Захід скористався зміною влади в Україні, її транзитом і „втомою“ більшості прихильників В. Зеленського від конфлікту з Москвою для того, щоб вирішити цей конфлікт на свій – і російський – розсуд. І без особливого інтересу до українського уявлення про те, як такий конфлікт має бути вирішений.

Коли вважатимуть за потрібне – нас повідомлять і, може бути, навіть зателефонують.

Еспресо ТВ

Віталій Портников – український політичний аналітик, публіцист, Київ.

У Львові...

(Закінчення зі стор. 1)

ної сотні“, медики Майдану і учасники Революції Гідності, молодіжні громадські організації, ліцеїсти, школярі та студенти, представники влади.

Дорогою поклали квіти до пам'ятників авторів гімну України о. Михайлові Вербицькому, жертвам комуністичних репресій та Маркіянові Шашкевичеві, а також до меморіальних таблиць Євгенові Коновальцеві, Романові Шухе-

вичеві, Патріярхові Йосифові Сліпому, Олексі Гасинову і Романові Дашкевичеві.

На проспекті Свободи, перед пам'ятником Кобзареві, відбулося урочисте проходження маршем учасників свята. Також урочисто пройшли ліцеїсти Львівського державного ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою ім. Героїв Крут та учнівські чоти з числа учнів загальноосвітніх шкіл Львова. Завершився захід виступом оркестри Національної академії сухопутних військ ім. гетьмана Петра Сагайдачного.

АМЕРИКА І СВІТ**■ Трамп помилував колишнього воєка**

ВАШІНГТОН. — Президент Дональд Трамп помилував колишнього лейтенанта Армії Майкла Бегену, котрий був ув'язнений п'ять років тому за вбивство іракського полоненого в 2008 році. М. Бегена був командиром чоти 101-ої Повітряно-десантної дивізії. Він застрілив полоненого – запідозрюваного члена ісламської радикальної організації аль-Кайди – під час допитування, кажучи, що це було в самообороні. Військовий суд визнав М. Бегену винним у незапланованому вбивстві і засудив до 25 років ув'язнення. Після апеляції вирок зменшено до 15 років. У 2014 році, після п'яти років ув'язнення, він отримав умовно-дострокове звільнення. Звернення до президента на його помилування підписали головний прокурор Оклахоми, колишній генеральний інспектор Департаменту оборони, і 37 генералів та адміралів. У відповідь Білий Дім повідомив 6 травня, що Д. Трамп помилував його. („Reuters“)

■ Китай заперечує існування концтаборів

ПЕКІН. — Китай відкинув звинувачення Вашингтону, що він має концентраційні табори в своїй західній провінції Хінджіанг. Асистент Секретаря оборони США Рендал Шрайвер вперше заговорив про це 3 травня на пресовій конференції, кажучи, що китайські урядові табори втримують до 3 млн. уйгурів, більшість яких є мусульмани. „Комуністична партія вживає служби безпеки для масового ув'язнення китайських мусульман в концентраційних таборах“, – сказав Р. Шрайвер. Останніми роками Пекін втримує велике число уйгурів в так званих центрах перевиховання в тюремних умовах для знищення уйгурських культурних і релігійних звичаїв і для впровадження комуністичної пропаганди – інтерновані особи називають це культурним геноцидом. Представник Міністерства закордонних справ Генг Шуанг сказав 6 травня, що говорення про концентраційні табори є „просто неправдою“, і що табори були створені, щоб „поборювати тероризм“. Він додав, що Вашингтон повинен „перестати вмішуватися в китайські домашні справи“. („CNN“)

■ Прем'єр Великобританії реzigнує

ЛОНДОН. — Прем'єр-міністр Великобританії Тереса Мей оголосила 24 травня, що вона зрештою реzigнує з посади голови своєї Консервативної партії, відкриваючи дорогу новому прем'єрові. Т. Мей стала провідником Великобританії після того, як країна проголосувала у референдумі в червні 2016 року залишити Європейський Союз (Брекзит). Вона висловила жаль, що не змогла переконати парламент підтримати її візію Брекзиту. Третьяким голосом і зі сльозами в очах вона сказала, що відходить „без злої волі“. Т. Мей реzigнує з головування у партії 7 червня, після державної візити Президента Дональда Трампа. Вона залишиться прем'єром доти, поки консерватисти не оберуть нового провідника своєї партії і країни. („The Washington Post“)

■ Японія має нового імператора

ТОКІО. — Новим імператором Японії є Наругіто, котрий 1 травня вступив на престол і прийняв імперські клейноди, які символізують його успадкування найстаршої монархії світу. День раніше його батько, Акігіто, зрікся престолу після 30 років володіння. 85-літній Акігіто був надзвичайно популярним монархом, котрий зблизив княжу родину до народу; його батько був воєнний імператор Гірогіто. 59-літній Наругіто правдоподібно піде слідами свого батька. Хоч роля імператора в Японії є в більшості церемоніальною від закінчення Другої світової війни, Акігіто був важливим символом об'єднання народу, особливо в часах природних аварій. Він також старався заглажувати провину Японії в Азії за воєнні жахіття. Він ждав три роки, щоб парламент прийняв його прохання про зречення. Наругіто здобув вищу освіту на Оксфордському університеті. Його дружина Масако є колишнім дипломатом, котра закінчила Гарвардський університет. Вони мають 17-літню доньку. В Японії імператором може бути тільки чоловік. Після Наругіто залишаються його 83-літній вуйко, 53-літній брат і 12-літній небіж. („The New York Times“)

Статистики сказали не все

Державна служба статистики повідомила 3 травня, що показник середньої платні в Києві за підсумками березня становив 16,207 грн. Середня платня українців в березні цього року зросла порівняно з березнем минулого року на 22.1 відс. до 10,237 грн. місячно. Порівняно з лютим цього року середня платня в березні зросла на 8.6 відс. Реальна платня в березні цього року порівняно з лютим зросла на 7.6 відс., а порівняно з березнем минулого року – на 12.5 відс. З 1 січня 2019 року мінімальна платня в Україні збільшилась до 4,173 грн. з 3,723 грн. Індекс інфляції, який характеризує зміни загального рівня цін на товари й послуги, у березні становив 100.9 відс. Індекс споживчих цін на продовольство у травні становив 101.34 відс. Отже, підрахунки статистиків і Міністерства фінансів доволі оптимістичні.

Проте незалежні економісти, зокрема з Вищої школи економіки у Києві (KSE) дослідили рівень платень в 2011-2017 роках у країнах Європи, Китаї й Бразилії. За основу взято паритет купівельної спроможності – порівняння цін в національній і міжнародній валюті. За цим обрахунком реальна українська платня за рік становить 1,073 дол., а в Білорусі 1,602 дол., Росії 1,550 дол., Казахстані 1,252 дол., Азербайджані 1,364 дол., а в Польщі – 2,310 дол.

У порівнянні з попереднім місяцем ціни зросли на 1.34 відс. Тобто номінальна платня зростає, але і ціни теж. Не усі заробляють достатньо для прожиття.

Близько 60 відс. населення живе за межею бідності. Подивімося не зростання середньої платні: на статистику впливають надвисокі платні управителів монопольних організацій, яким виплачують багатомільйонні премії і бонуси. До розрахунку платні віднесли субсидії на комунальні витрати для безробітних і приватних підприємців. У висліді багатьох позбавили державної допомоги. При постійному зростанні цін на воду, електрику і газ витрати перевищують 50-70 відс. з сімейного бюджету.

Уряд розуміє, що люди не можуть мати високі видатки, тому намагається регулювати підвищення цін. Національна комісія державного регулювання у площині енергетики і комунальних послуг ще у 2015 році прийняла рішення про поетапне підвищення тарифів на електроенергію для населення. Усе ж ціни поетапно зростають, а доходи – ні. „Нафтогаз України“ теж впровадив регулювання ціни на газ, за яким ціна на газ стане меншою, якщо зменшиться ціна для промисловости. Отаке хитре штукарство.

Уряд звітує про зменшення безробіття у першій половині 2018 року на 0.8 відс. проти попереднього періоду. Але це не означає, що робочих місць стало більше. Незалежні експерти стурбовані: безробіття перевищує 20 відс., понад 9 млн. працездатних громадян працюють за кордоном. Кожен другий українець віком від 15 до 70 років постійно або тимчасово працює за кордоном.

Президент України Володимир Зеленський сказав 20 травня у інавгураційній промові: „Безумовно, окрім війни, є ще багато бід, які роблять українців нещасливими. Це шокуючі тарифи, принизливі зарплати і пенсії, болючі ціни, неіснуючі робочі місця... Варто й урядові звіти складати ближче до реалій життя.“

ІСТОРІЯ

Проф. Андрій Голуб був українським патріотом

Володимир Гудзенко

Ця світлина давно зберігається в моєму домашньому архіві. Свого часу я її відірвав від виставки, котру вже збирались виносити на смітник. На світлинці зображений уславлений український вчений Андрій Голуб в знаменитій історичній аудиторії старого хемічного корпусу Київського університету, а поруч з професором його асистентка. Проф. А. Голуб на світлинці читає одну з своїх лекцій курсу загальної та неорганічної хемії.

Від того часу минуло вже понад 50 років. На мене, тоді 16-річного студента-першокурсника, ті лекції справили дуже сильне враження.

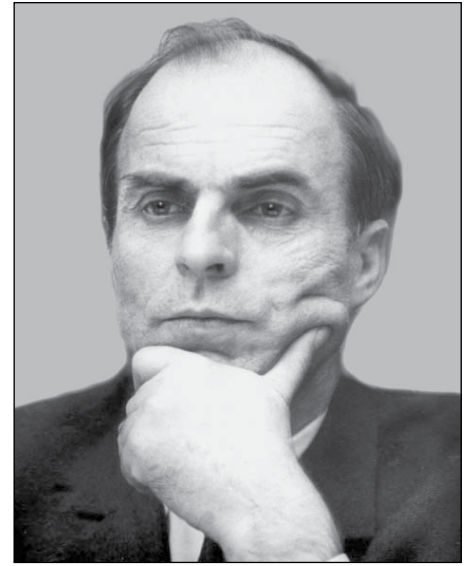
Під час лекцій А. Голуба аудиторія буда наповнена вщерт. Приходили студенти вищих курсів, аспіранти. Стояли навіть в проході та біля дверей. В бездоганному чорному костюмі, а інколи навіть у фракку, професор заходив до аудиторії і починав лекцію. Він промовляв чудовою українською мовою, а навіть найскладніші поняття міг пояснити з допомогою простих та всім зрозумілих асоціацій. Свою плавну й бездоганну мову він часто пересипав жартами.

Інколи замість А. Голуба лекцію читав теж загальновідомий Віктор Скопенко, якій ще не був тоді сивочолим академіком, ректором університету, а тільки доцентом. Обоє вчених вже немає серед живих, про В. Скопенка теж багато написано, а я хотів би тільки додати власноруч декілька рис до його портрета. „Сьогодні я зібрав вас, щоб поговорити про вашого товариша (цебто, про мене), про його поведінку та погляди“. Після такої „розмови“ мені довелося залишити університет.

У той час в університеті ввели перепустки і на зборах необхідність введення перепусток нам пояснював В. Скопенко: „У нас вже з'явилися летючки українських націоналістів, доки будемо таке терпіти? Кожен може вільно зайти до університету й поширювати тут летючки!“. Ще з факультетських зборів. В. Скопенко: „Вона ж запекала націоналістка, нею займається КГБ, а професор Голуб, бачте, дав їй позитивну характеристику!“

Жив А. Голуб в одному з одному з будинків для викладачів університету, посеред саду, де росли яблуні. Він інколи навідувався до студентів хемічного факультету, які мешкали в гуртожитку. Пам'ятаю, він був у кожусі, цікавився навчанням, побутом, вістками з дому. Шляхи багатьох моїх однокурсників розійшлися, а сліди декотрих зовсім згубилися.

А. Голубові судилося прожити недовге, але яскраве життя. В своїй книжці „Систематика й термінологія в неорганічній хімії“ він обґрунтував необхідність введення української термінології в неорганічній хімії. Наприклад, він пропонував називати сполуки з киснем оксидами, а не окислами, бо вони від кисню, а не від кислоти. Відомий хемічний елемент він пропонував називати стибієм, а не сурмою, бо сурма, то чисто російська збірна назва барвників на основі того елементу, і так далі. Ще – рідкісноземельні, а не рідко-

Проф. Андрій Голуб

земельні елементи. Хемічні назви речовин і терміни він пропонував міжнародні, а не кальковані з російської мови. Слід сказати, що на лекціях проф. А. Голуб вживав тільки пропоновані ним терміни.

Тоді всі шкільні підручники для українських шкіл перекладали з російських підручників, майже всі підручники для вищих шкіл були такими ж, звідси й незручності для української мови терміни, кальковані з російської. Мені доводилося спостерігати А. Голуба в різних ситуаціях, з родиною, у громадському транспорті, де він звертався до людей тільки українською мовою. Їздив він до університету в тому ж 38-му автобусі, що й студенти.

В науковому доробку А. Голуба понад 200 праць, чимало винаходів, багато державних нагород, премій. Проте через шалений супротив партійного керівництва він так і не став академіком. Видатний вчений-дослідник, вправний лектор і популяризатор науки, який сам підготував і виховав багатьох науковців, відомих в Україні та поза її межами, він тільки під кінець життя став членом-кореспондентом республіканської Академії Наук.

А. Голубові постійно радили оформити та видати тексти своїх лекцій у вигляді підручника, і така книжка нарешті побачила світ в кінці 1960-их років. Книжка мала бути підручником для студентів-хеміків, проте мене вона розчарувала. Ні, не обов'язковими для того часу цитатами клясиків марксизму-ленінізму – без них книга просто не могла вийти з друку. Програму з загальної та неорганічної хемії викладено цілком так, як те було необхідно, термінологія теж українська. Проте книга була написана занадто сухою, суто науковою мовою. Не було звичних для професора жартів, смішинок, якими він звик пересипати свої лекції. Так, книга пройшла через редакторське й цензорське сито, і не одне.

А. Голуб не був, звісно, жодним дисидентом, він був людиною свого часу. Перш за все, він був видатним вченим, котрий весь свій час, до останньої хвилини присвячував науці. І полум'яним українським патріотом, котрим ми тепер, через роки, можемо і повинні пишатися.

Луховиці,
Росія

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Промова Президента Володимира Зеленського була особливою

Революція на граніті, Помаранчева революція, Революція гідності і Революція інавгурації. Першою промовою новий президент України розпустив парламент і подав пропозицію добровільного і недобровільного зіставлення уповноважень уряду. Можна різно дивитися, критикувати чи хвалити перший виступ Президента В. Зеленського, але не можна сказати, що цей виступ був ніяким або безрезультативним. Чи наслідки будуть корисними для України і її народу, покищо не знати. Інавгураційні промови більше пам'ятні своїми лозунгами чим змістом. Дуже рідко ці виступи мають значущий ефект у політичному житті держави і нації. Промова Президента В. Зеленського була особливою.

Критикувати можна вислови популізму, а навіть демагогічні фрази і також хіба впровадження мови ворога, хоча це було дійсно мінімум, зокрема беручи під увагу якою мовою користуються багато в Україні. Конкурент Олег Ляшко крикнув з залі авантюристично, хіба російськомовні не розуміють української, а В. Зеленський відповів демагогічно, що О. Ляшко немов проти єдності. Однак було так мало тої мови у промові, що мабуть не варта було цієї дискусії. Далеко гірше щодо мови я припускаю, що президент пізніше мабуть пішов на Банкову, де проводив ділові розмови з своєю командою у російській мові. Популізм В. Зеленського, до речі, трохи оправданий, бо його обрав народ з надзвичайно високим висловом довіри. Йому здавалося, що народові треба завдячити лозунгами і гаслами.

Головне, що зазначив новий президент, це пріоритети – потребу закінчити війну, забезпечивши при цьому територіальну цілісність включно з Кримом та Донбасом. Критики можуть зауважити, що не подано у промові жодної конкрет-

ної стратегії, як це зробити, а прихильники скажуть, що президент не повинен у питаннях національної безпеки відкривати свої стратегії чи тактики. Запропоновано членам уряду сумлінно внести відставку і рівночасно доручено Верховній Раді до двох місяців подбати про відставку особливо міністра оборони, голови Служби безпеки України та генерального прокурора. Як для мене, можна було не обмежуватися тільки до цих трьох.

Також запропоновано внести законопроекти про скасування недоторканості, кримінальну відповідальність за незаконне збагачення депутатів та прийняття змін до виборчого закону включно з відкритими списками. Оголошено дострокові вибори до Верховної Ради, тобто хіба на липень, три місяці раніше, ніж вони і так призначені. Ціль тут не зовсім ясна, бо сумнівно, чи партія В. Зеленського готова до виборів.

Критики говорили, що виступ був зухвалий, а то і нахабний. Критикував своїх попередніх, але не поіменно, за минуле, за недороблення включно з економічним і соціальним захистом оборонців країни, низькі платні та пенсії а натомість високі ціни продуктів, тарифи, а також недомагання у звичайних лікарнях та поганими дорогами. Натомість прихильники назвали виступ відважним, діловим, рішучим і кінцевим.

Незважаючи на симпатії, виступ був революційним і не звичним. Можна сказати, що нагадував виступи реформаторів, але без нарцисизму. Історія не починається від В. Зеленського. До речі, радив не ставити його зображення чи портрети по кабінетах, а радше пропонував ставити знімки своїх дітей та дивитися їм в очі при своїх рішеннях. Обчислив, мабуть оптимістично, що українців на планеті 65 млн. та обіцяв всім українське громадянство, запрошуючи всіх на батьківщину для спільних зусиль на користь України.

Наслідки виступу за винятками гонорового складання мандату прем'єр-міністром та, мабуть, вже під певним тиском складання також свого мандату головою СБУ покищо невідомі. Президент України згадав слова двох президентів США Джона Кеннеді, який сказав не питатися, що держава зробить для тебе, а краще питатися, що ти зробиш для держави, і Рональда Рейгана, актора, який став президентом і казав, що влада не вирішить проблеми народу, натомість вона сама є проблемою для народу.

Ці лозунги мали ефект серед народу, хоча фактично вони не глибоко продумані, ані не відзеркалюють політичне мислення одного чи другого президентів. Дзвінки слова популізму але далеко не наповнені змістом. Для своєї держави треба працювати, тому що власна держава – це найкращий захисник народу. Влада для того і покликана розв'язувати проблеми населення. В Україні покищо влада наставлена у першу чергу захищати та розвивати свої власні інтереси. В. Зеленський помимо своїх звернень до цих гасел сам їм, здається, не вірить.

Президент В. Зеленський своїм виступом не складав іспиту зрілості чи вироблення стратегії. Його місія була заспокоїти тих, котрі за ним не віддали голосу і сьогодні стривожені, що далі буде, а також запевнити своїх прихильників, що він їх не заведе. Україна – держава молода, де верховенство закону щойно розвивається, де інституції влади не закріплені, а їх речники інколи не вповні свідомі своїх завдань. Під цим оглядом, на мою думку, виступ Президента В. Зеленського був відносно поверховим, але був надзвичайно результативним.

Аскольд С. Лозинський,
Нью-Йорк

СКУ як один потужний голос

Світовий Конгрес Українців (СКУ) пов'язаний з життям українців більше, ніж будь-яка організація у світі. Ми змогли зробити це протягом останніх 50 років завдяки щедрості наших жертводавців. Розбудовуючи міцну базу і зростаючу мережу, що сьогодні нараховує українські громади в 62-ох країнах, СКУ продовжує активно працювати над наступними пріоритетами: розбудова наших громад; підтримка України та її народу; розширення кола друзів України.

Для досягнення успіху СКУ потребує Вашої

фінансової підтримки. СКУ не отримує державного фінансування і у виконанні своїх обов'язків спирається виключно на підтримку своїх жертводавців і добровольців.

Просимо Вас виявити свою щедрість у підтримці СКУ. Кожна сума має значення. Ви також можете розглянути можливість щодо надання щомісячної пожертви, щоб максимізувати свій внесок протягом усього року, а також включити СКУ до своїх плянів щодо спадщини.

Приєднуйтеся до нас у досягненні нашої мети

щодо об'єднаної та впливової української громади, яка і надалі буде потужним захисником української ідентичності та сприятиме миру та стабільності у світі. Наша адреса: UWC, 145 Evans Ave., Suite 207, Toronto, ON M8Z 5X8 Canada. Тел.: 416-323-3020, електронна пошта: uwc@ukrainianworldcongress.org

Ще раз дякуємо за Вашу підтримку!

Павло Ірод,
Президент СКУ,
Торонто

Триває боротьба за чистий Кривий Ріг

Група активістів громадської організації „Криворізьке міське правозахисне товариство“ у складі Миколи Коробка, Володимира Налужного, Олександра Чижикова і Сергія Дашковського перевірила стан збереження Державного ландшафтного заказника „Балка Північна Червона“ наприкінці квітня і виявила, що немає жодних заходів, які б відповідали потребам утримання цього об'єкта під державною охороною. А тому й говорили, що з боку Міністерства екології України і президента України змін у ставленні до заповідної території не сталося. Відзначено вилучення кореневищ горицвіту (адоніса весняного), а також пересування територією заказника значної кількості людей і

автомобілів.

Звернення до президента України 22-ох депутатів різних рівнів про незахищеність заказника та можливість його знищення не мало успіху. Залишена поза увагою петиція місцевої громадської активістки Вікторії Шальнової про кваліфікацію Кривого Рогу як зони екологічної небезпеки – більшість депутатів міської ради її не підтримала. Але ж за інформацією Управління екології міської ради обсяг викидів забруднюючих речовин у повітря за 2017 рік становив близько 330 тис. тонн. Промислові об'єкти за цей період утворили понад 230 млн. тонн промислових відходів. Місто страждає від захворювань, причиною яких є незадовільний стан довкілля.

26 квітня у Кривому Розі побували посланці Представництва Європейського Союзу в Україні й координаторка програм Представництва Ірина Стаднійчук зазначила: „У Кривому Розі, на жаль, дуже мало змін. Як було місто брудним, так воно таким і лишається. Треба об'єднуватися громадянському суспільству і засобам масової інформації, щоб працювати з владою і нагадувати їй, що її завдання – поліпшувати життя громадян“. Цього не розуміють люди, котрі поступово нищать природу.

Сергій Зінченко,
редактор газети „Промінь просвіти“,
Кривий Ріг

Шукаємо фотографії страчених українців

Турбує Вас районний осередок Всеукраїнського братства „ОУН-УПА“ з селища Перегінське, Івано-Франківщина. В середині червня виповнюється 100 років, як в наших околицях поляки страчили п'ятьох визначних українських громадян – земельного міністра Західно-Української Народної Республіки (ЗУНР) Михайла Мартинця, Павітового старосту ЗУНР в Янові Василя Подоха, повітового комісара ЗУНР в Турці Всеволода

Ріпецького, професора учительської семінарії в Самборі Івана Сілецького та його сина Степана Сілецького – заступника секретаря Президії Української Національної Ради. Наше товариство має на меті провести захід до тої сумної дати і відновити символічну могилу, насипану ще в 1920-их роках на місці їхньої страти.

На сторінках „Свободи“ вдалось знайти кілька статей про цю подію. Зокрема в ч. 119

за 1959 рік була стаття „У 40-річчя одної трагедії“ і в ч. 247 за 1996 рік стаття „Дещо про Михайла Мартинця“, Поміщено фотографії невинно вбитих. Можливо десь збереглися ці фотографії, щоб їх можна було встановити на символічній могилі? Будемо щиро вдячні за допомогу!

Мирон Корінь,
Перегінське, Івано-Франківська область

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Святкували 65-річчя Церкви св. Юрія Переможця

Учасники святкування 65-річчя Церкви св. Юрія Переможця. (Фото: Юрій Ніколюкін)

Митрополит Антоній освячує ікони.

Наталія Романюк

ЯРДВІЛ, Нью-Джерзі. – 12 травня парафіяни і гості Української православної церкви св. Юрія Переможця зібралися на Літургію з нагоди храмового свята. Привітати громаду завітали Митрополит Української Православної Церкви США і в діаспорі Антоній та Архiepіскоп Даниїл у супроводі семінаристів.

На порозі церкви гостей зустріли з хлібом-сіллю голова Парафіяльної управи Георгій Штандер і заступник Анатолій Мостровський. У притворі вітав владик настоятель митрофорний протоєрей о. Петро Левко.

Розпочалася Літургія, звучали молитви, співав хор. Митрополит Антоній освятив ікони вітваря і привітав з закінченням розпису святого храму, 65-ою річницею парафії і престольним святом. Владика нагородив почесними медалями та грамотами активних учасників за їхній внесок у розвиток, надбання і розпис церкви св. Юрія Переможця.

Після церковної служби парафіяни і гості рушили до залу, де їх зустріла голова Сестрицтва Оля

Зелезнок з сестрицями. Сестриці накрили столи українськими стравами. Владика Антоній і Даниїл вручили сестрицям і вчителям квіти і висловили подяку всім, хто доклав зусиль у підготованні та проведенні свята.

Настоятель о. П. Левко запросив на сцену учнів Школи Українознавства, якою він опікується протягом багатьох років. Школярі розвеселили гостей своїм концертом. Звучали ліричні вірші і пісні, присвячені матерям. Батьки і вчителі також брали участь у концерті. Учні привітали Архiepіскопа Даниїла з річницею висвячення у сан Владика.

Виступ школярів завершував церковний гимн України „Боже великий, єдиний“. На сцену вийшов церковний хор, щоб підсилити дитячі голоси у духовній молитві.

Від Української Національної Федеральної Кредитової Спільки в Нью-Йорку фінансовий директор Зенко Галькович, який був з дружиною Оленою, подарував чек для фінансової підтримки школи. Школярі з двома кошиками гвоздик вітали в залі жінок і роздавали матеріям квіти. У кожного гостя залишилися найкращі відчуття і світлі спогади про свято.

Співав камерний хор з Києва

Богдан Марків

ВЕСТ ГАРТФОРД, Конектикат. – 20 травня відбувся Великодній концерт Київського камерного хору. В першій частині кияни співали „Христос Воскрес“ анонімних композиторів київських наспівів і композицій Артема Веделя. Диригент Микола Гобдич обернувся до публіки і з піднесеними руками проголосив добру новину: „Христос Воскрес!“. Далі були „Церковний концерт“ Стефана Дегтярєва, „Поліфонічний концерт“ Миколи Дилецького і „Ангел сповіщав“ Михайла Вербицького і знову ж анонім „Воскресний канон“, в котрому солістка піднесла руки й проголосила: „Христос Воскрес!“.

Були виконані „Пасторальні ідилії“ на слова Тараса Шевченка в музичній обробці Валентина Сильвестрова. Ця точка була показом мистецтва хоро-

вого співу. Така техніка співу і контролю звуку доступна тільки нечисленним професійним хорам.

Цю частину закінчено церковним гимном Миколи Лисенка „Боже Великий Єдиний“ і М. Гобдич запрошував публіку прийняти участь у співі.

Другу частину концерту провели хористи без диригента. Вони, як у першій частині, під час співу малими групами міняли позиції з хороводами і танцями та інструментальними додатками. Прозвучали „За городом качки пливуть“, „Ой, сивая зазуленька“, „Човен хитається“, „Ставок заснув“. Новиною були пісні Ганни Гаврилець „Чайка“, „Лист з Москви“ й „Віють вітри“.

Закінчено програму патріотичною „Червоною калиною“ з національним прапором. Диригент з подякою представив всіх солістів, Хор попрощався з публікою „Щедриком“.

Сестрицтво відзначене орденом

Левко Хмельковський

САВТ БАВНД БРУК, Нью-Джерзі. – Сестрицтво св. Покрови Божої Матері (голова паніматка Леся Сівко), що діє при Українській православної церкви св. Андрія Первозваного 19 травня було відзначене церковним орденом св. Андрія Первозваного, встановле-

ним до 100-ліття Української Православної Церкви США.

Нагороду вручив під час Літургії Архiepіскоп Даниїл. Опісля відбувся святковий обід „Спільне свячене“, під час якого члени громади зустрілися, щоб поділитися свяченим яйцем та іншою посвяченою їжею з Великоднього кошика.

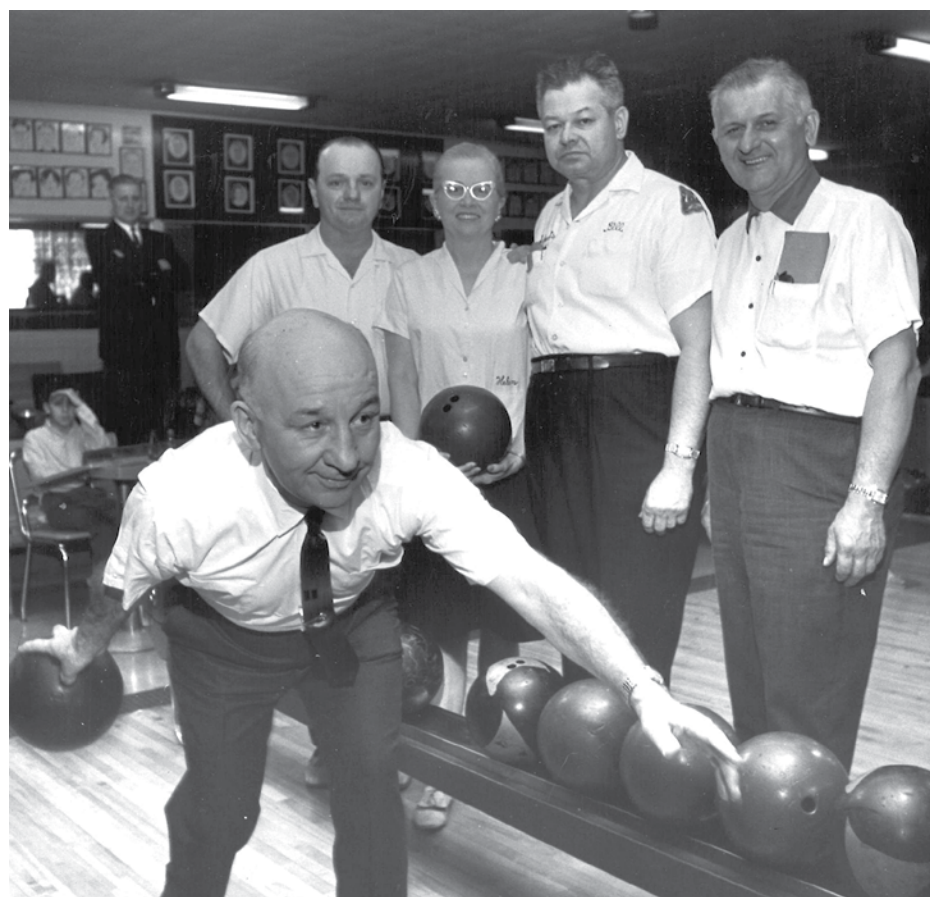

Голова Сестрицтва Леся Сівко (третя справа) з сестрицями та помічниками приготували святковий обід. (Фото: Левко Хмельковський)

ТРИБУНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

УНСоюз святкує 125 років: Фотофакти з історії, 1966 і 1973

Білоруси почули про УНСоюз

Працівниця Головної Канцелярії Українського Народного Союзу Марія Дрич на святковому обіді промовляє біля президіяльного столу. (Фото: Левко Хмельковський)

Левко Хмельковський

ГАЙЛЕНД-ПАРК, Нью-Джерсі. – Громада Білоруської автокефальної православної церкви Жировицької ікони Божої Матері 19 травня відзначила престольне свято храму, на яке завітали численні гості з міст Нью-Джерсі і сусідніх штатів, а також Архієпископ Білоруської Автокефальної Православної Церкви Святослав (В'ячеслав Логін) і працівниця Головної Канцелярії Українського Народного Союзу Марія Дрич.

Була відслужена Архиерейська Літургія, після якої на святковому обіді професійний продавець забезпечення М. Дрич розповіла учасникам свята про 125-річну історію УНСоюзу, його забезпечення і братні послуги громаді. Її інформаційний виступ присутні нагородили оплесками і зацікавилися можливістю стати членами УНСоюзу.

Білоруська Автокефальна Православна Церква формально у Білорусі не існує. 9 серпня 1927 року відбувся з'їзд Білоруської Православної Церкви, який оголосив автокефалію і вибрав самостійне керівництво. У 1935 році більшовики практично повністю знищили Церкву. Початок білоруської православної діяльності в Америці відноситься до 1949-1950-их років.

У 1960-их та 1970-их роках Український Народний Союз спонзорував дуже популярні турніри спорту круглів. Перший крайовий турнір відбувся 29-30 квітня 1966 року у місті Аліквіпа в Пенсильванії. Організатором турніру була Спортова Комісія УНСоюзу з допомогою місцевого Відділу 120. На фотографії праворуч: Головний Предсідник УНСоюзу Йосиф Лисогір відкриває турнір. Біля нього стоять (зліва): член Відділу 120 Андрій Лисенко та Головні Радні Олена Олек, Василь Гуссар і Андрій Джула. В турнірі змагалися 30 дружин; дружини чоловіків та жінок з Чикаго стали чемпіонами.

На фотографії зліва: на бенкеті після восьмого крайового турніру круглів, який відбувся 25-26 травня 1973 року в Фейр Овкс, Пенсильванія. Стоять (зліва) Йосиф Надзак, предсідник Відділу 161, який влаштував турнір; Йосиф Валко, повітовий адвокат Бівер Кавнті й новообраний суддя; Головний Предсідник УНСоюзу Й. Лисогір; Волтер Панек, посадики міста Ембрідж в Пенсильванії; Стенлі Прокопович, касир Відділу 161; та А. Джула, головний радний УНСоюзу і фінансовий секретар Відділу 161. Директорами турніру були А. Надзак і С. Прокопович.

На веб-сторінці УНСоюзу читачі можуть переглянути фотоархів з історії організації. Фотоархів доповнюється і удосконалюється. Загляньте тут: unainc.org/una/the-una-is-125-years-old/.

*FIRST YEAR RATE
ALL ANNUITY RATES
SUBJECT TO CHANGE
NOT AVAILABLE
IN ALL STATES

**LONG
TERM
ANNUITIES**

**4.00%^{*}
9 YEAR**

**3.25%^{*}
5 YEAR**

**3.75%^{*}
7 YEAR**

**CALL US
TODAY!
888-538-2833**

INSURING OUR COMMUNITY

125
YEARS

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • WWW.UNAINC.ORG

100 UKB
УКРАЇНЬКА КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ
Північної Америки
ім. Т. Шевченка

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ

ОЛЕГ МАХЛАЙ – МИСТЕЦЬКИЙ КЕРІВНИК ТА ДИРИГЕНТ

П'ЯТНИЦЯ 21 го ЧЕРВНЯ 2019р о 7:30 пп
УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ КРАЙОВИЙ СОБОР ПРЕСВЯТОЇ РОДИНИ
4250 HAREWOOD RD. NE • WASHINGTON, DC
КВИТКИ WWW.BANDURA.ORG • (571) 484-6463

СУБОТА 22 го ЧЕРВНЯ 2019р о 7:00 пп
ALICE TULLY HALL • LINCOLN CENTER
1941 BROADWAY • NEW YORK CITY, NY
КВИТКИ WWW.BANDURA.ORG • (212) 721-6500

НЕДІЛЯ 23 го ЧЕРВНЯ 2019р о 2:00 пп
TEMPLE PERFORMING ARTS CENTER • TEMPLE UNIVERSITY
1837 N. BROAD STREET • PHILADELPHIA, PA
КВИТКИ WWW.BANDURA.ORG • (215) 663-1166

SPONSORED BY   www.bandura.org www.ubc100.com

FREE ADMISSION! - \$25 RIDE BRACELET SATURDAY 1-4

Yonkers Ukrainian Heritage Festival

On the Grounds of
St. Michael's Ukrainian Catholic Church
North Broadway & Shonnard Place - Yonkers, NY

Friday June 14th
6-10 PM

Saturday June 15th
12-10 PM

Sunday June 16th
12-7 PM

Established 1986

**VOCAL GROUPS & DANCERS
TRADITIONAL ARTS & CRAFTS
TRADITIONAL UKRAINIAN FOOD
VARENYKY - HOLUBTSI - KOBASY
RIDES & GAMES**

SPONSORED BY

facebook.com/YonkersUkrainianFestival
yonkersukrainianfestival.org

RUDYK 2019

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ ОСЕРЕДОК – ТРИЗУБ
Lower State and County Line Roads, Horsham, PA
215-343-5412 ~ www.tryzub.org

Ласкаво запрошує Вас на

ФЕСТИВАЛЬ З НАГОДИ ДНЯ БАТЬКА

та

**Турнір копаного м'яча - Фінали за Чаші
Американської Аматорської Футбольної Федерації**

Неділя, 16-ого червня

ПРОГРАМА

12:00 в полудне - 7:00 вечора - Фінали Копаного М'яча

1:00 попол. - Початок святкування

2:00 - 3:30 попол. – Мистецька Програма
Школа Танцю "Волошки"
Акордіяніст Іван Житников
Вокальний Ансамбль "Соловейки"
Квартет Бандуристів "Шаблі Козаків"

3:30-5:30 попол. ЗАБАВА
під звуки ІГОРЯ СИПЕНЯ

Традиційні українські й американські пікнікові страви та відсвіжуючі напитки!

Вступ та Паркування: Безкоштовно!!!

**Запишіть Дату! ~ неділя, 25. серпня, о год. 12:00 Р.М.
ФЕСТИВАЛЬ та ЗАБАВА У 28-У РІЧНИЦЮ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ**

Блискучий концерт в парку Тризубівки!
Українська музика, співи й танці в динамічній, інтегрованій програмі: створені й оброблені через тісну співпрацю артистів - виконавців.

Нелегкий шлях Української Католицької Церкви в США

Марта Богачевська Хомяк

Владика Борис Гудзяк, перший український католицький священник, який народився в Америці, обрав і проводив свій священничий шлях в Європі, а тепер служитиме митрополитом Філадельфії в Церкві свого дитинства. Готуючись до інсталяції вже сьомого митрополита Української Католицької Церкви, ми забуваємо, як тяжко було в Америці вибороти право на власну повноцінну Церкву.

Митрополит Андрей Шептицький радив ватиканським властям піднести Українську Церкву у США до статусу Митрополії ще в 1924 році, при номінації другого католицького єпископа до Америки. Але так не сталося. Шлях до створення Української католицької митрополії у Філадельфії тривав три чверті століття – від першої католицької служби в Шенандоа (Пенсильванія) в 1884 році до 1 листопада 1958 року.

Митрополит А. Шептицький у 1907 році намагався створити Екзархію для українців з осідком у Філадельфії, щоб охопити всіх українців католиків в США, але вони не змогли співпрацювати між собою. Міжусобиці були такі наявні, що Рим в 1924 році уповажнив два українські католицькі екзархати. Надія була на пізніше відновлення єдності. Але поділ зберігся. Два американські екзархати розвивались окремо – вихідці з карпат-

ських гір в одному, галичани у другому екзархаті.

Номінація двох американських екзархів була повною несподіванкою усім, а особливо нововисвяченим єпископам Константинові Богачевському і його закарпатському побратимові Василеві Такачеві. І посада, і країна були для них нові. Обидва намагались співпрацювати, обом різні люди ставили болючі заборони. Цей шлях був позначений прикрими – і тому закритими – чварами, що сьогодні видаються беззмістовними. Непорозуміння, закиди, схильність до пліток надщерблювали громаду аж до загрози розпаду. Співпраця між двома українськими екзархатами не розвивалась.

К. Богачевський отримав багато особистих почесностей, включно з особистим архієпископством, але Українська Церква в США залишалась екзархатом.

Сам К. Богачевський від свого першого кроку в Нью-Йорку твердо прямував до будівлі Митрополії. У першому єпископському зверненні він запевнив, що приїхав, щоб осісти з вірними, жити з ними і спільно працювати. Він намагався глибоко закорінити Українську Церкву і її школи в Америці, щоб ті, у кого не буде особистого прив'язання до України, мали інституційну підтримку, щоб виробити любов до небачної країни своїх предків.

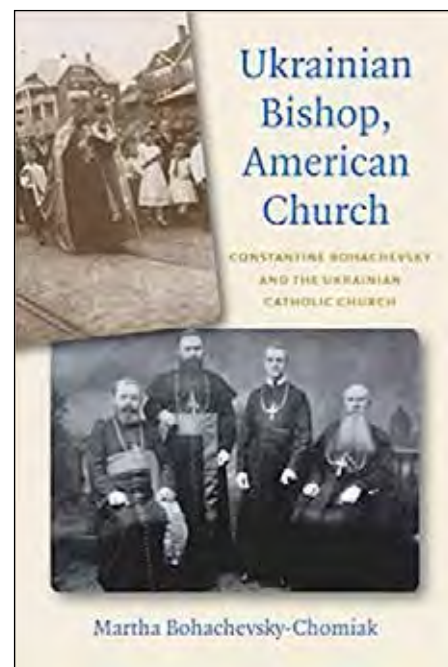
Він уболівав за Йосифа Сліпого і своїх інших побратимів, бо Церква не була настільки сильна, щоб

пробити радянські мури. Він мав жаль, що дві гілки українського католицизму, розділені тимчасово в 1924 році, не змогли налагодити своїх взаємин, щоб стати могутнішою командою у всесвітньому католицизмі. К. Богачевський будував структуру Митрополії з надрів чорних копалень силами призабутих емігрантів-робітників.

Довголітній шлях розбудови всіх українських церков в США, шкіл і семінарій завершився 1 листопада 1958 року, коли Папа Пій XII іменував К. Богачевського першим філадельфійським митрополитом. Митрополія Української Католицької Церкви (УКЦ) з осідком у Філадельфії стала на рівних правах з більшою людною в США Римо-Католицькою Церквою. Вістка захопила увесь вільний український світ. Проголошення Митрополії і інтронізація першого митрополита відбулись при могутньому здвизі народу, стали народним, а не лише церковним святом.

Від 1958 року УКЦ в США стала незалежною від ласки тих господарів-старожилів, що дозволяли українцям користуватись час до часу їхніми церквами. Вона мала свої церкви на своїх правах. Помило всіх труднощів УКЦ в Америці вижила, приймала нові хвилі біженців. Першими предстоятелями відродженої Церкви в Україні були владии з США Мирослав Любачівський та Любомир Гузар.

Українська Католицька Церк-

ва сьогодні під кожним оглядом – глобальна, найчисленніша з східних Католицьких Церков.

Владика Борис гідно перебирає закорінену Митрополію, що має можливість знову розростатись. Для того він потребує не лише теплих побажань, але й співпраці.

Марта Богачевська Хомяк – автор «Ukrainian Bishop, American Church». Вашингтон. Catholic University of America Press. 2018. 544 стор. Книжку можна придбати у видавця, або в Amazon та на www.MarthaBohachevsky-Chomiak.com.

„Ікони на дощечках від ящиків з боєприпасами”: виставка ікон з України відкриється 2 червня

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Своєрідна виставка ікон, написаних на дощечках від ящиків з військовим спорядженням, буде розгорнута в Українській Католицькій Катедрі Непорочного Зачаття на 830 North Franklin Street впродовж 2-9 червня.

Експозиція, яка буде відкрита в неділю, 2 червня, о 3:45 пополудні, є одним із багатьох інавгураційних заходів з нагоди початку єпископського служіння нового митрополита-Архієпископа Філадельфійського Бориса Гудзяка, який буде інтронізований 4 червня.

У неділю, 2 червня, о 7:45 вечора та в суботу, 8 червня, о 12:15 попо-

лудні, Генадій Друзенко та іконограф Олександр Клименко розкажуть про ініціативу „Мистецтво волонтерства; волонтерське мистецтво” та про програму „Купи ікону – врятуй життя”.

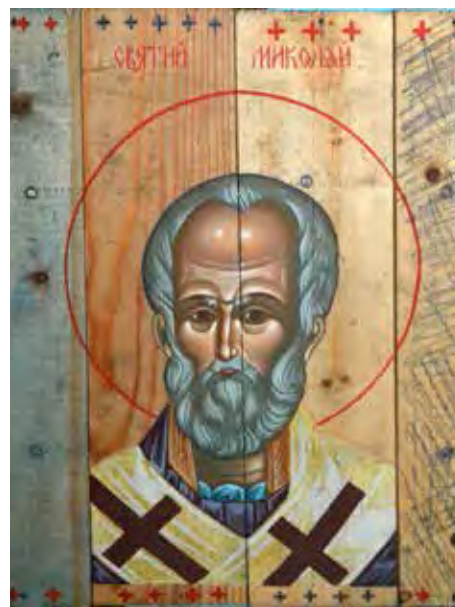
Представлені ікони написані на дощечках від ящиків з боєприпасами, привезених з зони бойових дій на сході України, де п'ять років триває війна з Росією.

Головною ідеєю написання ікон на цих дощечках є трансформація смерті (яку символізують ящики від зброї) в життя (традиційний символізм ікони в українській культурі). Ця перемога життя над смертю відбувається не лише на образно-

му й символічному рівнях, але й на реальному, через ці ікони на дощечках.

Цей мистецький проєкт київських художників Софії Атлантової та О. Клименка спрямований на підтримку першого волонтерського шпиталю від лікарні Пирогова, недержавного проєкту, в якому беруть участь цивільні лікарі, що надають медичну допомогу як військовим, так і цивільним громадянам в зоні бойових дій на сході України. Ікони з виставки можна буде придбати.

Додаткову інформацію можна знайти тут: <http://www.medbat.org.ua/en/buy-icon-save-a-life/>.

Олександр Клименко, ікона св. Миколая.

Виборча реформа...

(Закінчення зі стор. 3)

ттю. Якщо партія набирає понад 5 відс. голосів виборців, вона потрапляє до парламенту. Кількість місць у парламенті визначається пропорційно до набраних голосів.

Змішану виборчу систему в Україні впровадили за часів Віктора Януковича. Саме завдяки їй депутати стали маріонетками в руках партійних діячів, а країна прискореними кроками пішла в бік авторитаризму.

Мажоритарна складова на парламентських виборах в Україні створює широкі можливості для підкупу виборців та фальсифікації результатів. Традиційно за місяць до виборів бабусі отримують пакети з гречкою, діти – дитячі майданчики, а мешканці округу – відремонтовані під'їзди чи гроші за голос.

Переважаю мажоритарники – це

підприємці, які стають основою керівності парламенту – слухняними виконавцями замовлень влади, які за „потрібні” голосування отримують гарантії недоторканності свого бізнесу. Проблеми виборців цікавлять їх в останню чергу.

Коли голосують за партію на виборах, то не впливають на список кандидатів, які висувуються до Верховної Ради. Цей список – закритий. Партійні провідники формують його на власній розсуд і набирають у список 10-15 відомих політиків, артистів, спортсменів. Місця в закритих партійних списках продаються.

Передусім до влади потрапляють політичні гравці, які мають доступ до фінансових та адміністративних ресурсів. Та й перемогти на виборах може лише партія з мільйонним бюджетом, адже реклама коштує дуже дорого. Це нівелює конкуренцію, бо партії зі скромними фінансами не можуть зрівнятися з олігархіч-

ними проєктами.

Попрощатися зі змішаною системою виборів обіцяв Петро Порошенко як кандидат в президенти України. Ще у 2014 році він наголошував на необхідності провести виборчу реформу. До того ж, відмова від корупційної виборчої системи прописана у коаліційній угоді нинішнього парламенту. Але жодних кроків у цьому напрямку не було зроблено, тому що насправді змішана система влаштовує корупціонерів, які завдяки їй уже прийшли в парламент і розраховують, що вона приведе їх до влади знову.

Пропорційна система із відкритими списками є рекомендацією міжнародних партнерів. Ще у 2010 році Парламентська Асамблея Ради Європи у своїй резолюції рекомендувала Україні пропорційну виборчу систему, яка ґрунтується на відкритих виборчих списках і регіональних виборчих округах.

Виборець, окрім того, що голосує за партію, зможе віддати свій голос і за конкретну людину в цій партії, тим самим формуючи персональний склад парламенту.

Щоб потрапити до Верховної Ради, треба буде завойовувати довіру і голоси виборців. Тобто – реально працювати на округах і показувати свою ефективність. Це стимулюватиме політичну конкуренцію і зробить не вигідною торгівлю місцями у виборчих списках. На додачу, партії будуть зацікавлені у залученні регіональних провідників. Це дозволить свіжим обличчям та ідеям нарешті увійти в політичний процес.

На розгляд у Верховній Раді України перебували п'ять проєктів законів, які стосуються проведення виборів. Усі вони пролежали у парламенті практично без руху. Мінати виборчу систему потрібно вже сьогодні.

Настав час скасування виборчого закону В. Януковича.

НОВІ ВИДАННЯ

Книга йде Україною

Світлана Орел

Віктор Рог. „Ієрархія національних пріоритетів“. Київ. Видавництво: УВС ім. Ю. Липи. 2018.

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – 16 травня в обласній універсальній науковій бібліотеці ім. Дмитра Чижевського презентували книгу громадського діяча, журналіста Віктора Рога „Ієрархія національних пріоритетів“.

В. Рог – перший голова Молодіжного Націоналістичного Конгресу, член Науково-ідеологічного центру ім. Дмитра Донцова. Назву збірці дала одна зі статей. Книгу вже презентували у Києві, Чернігові, Рівному, Сумах, Тернополі та інших містах.

Книга складається з публіцистичних статей, спогадів, репортажів та інтерв'ю за період з 1991 по 2018 рік. До збірки увійшли 100 текстів, у яких осмислюється сьогодишнє й майбутнє української національної ідеї. Йдеться про україно-російські стосунки, боротьбу з „п'ятою колоною“, національну безпеку, виховання молоді. Чимало уваги приділено й розвіюванню мітів навколо українського націона-

лізму, які активно й сьогодні плодить російська пропаганда.

У книгу також увійшли спогади, інтерв'ю з тими незвичайними людьми, з якими, за словами В. Рога, доля подарувала йому можливість спілкуватися і співпрацювати. Це Слава Стецько, колишні політ'язні радянського режиму Анатолій Лупиніс, Зіновій Красівський і останній командир УПА Василь Кук.

Крім „Ієрархії національних пріоритетів“ В. Рог презентував також видання націоналістичного спрямування Михайла Колодзінського „Воєнна доктрина українських націоналістів“ та Дмитра Мирона-Орлика „Ідея і чин України“. Обидва були знищені антиукраїнськими режимами, що панували в Україні. Їхні праці віднайдені в архівах Служби безпеки України.

В. Рог зауважив, що жодна ідеологічна течія в Україні не має такої багатої теоретичної бази, як український націоналізм. Причому більшість авторів – вихідці із центральної та східної України. І майже всі вони знищені тими, хто не хотів бачити Україну вільною і успішною.

Книга адресована насамперед молоді, яка прагне вибудувати свою цивілізовану державу.

Випробування...

(Закінчення зі стор. 1)

го. І не тільки це. Учасниками собору з правом голосу у першому турі голосування були не лише архиєреї, але й звичайні священики та миряни.

І виявилось, що Владика Філарет за тих своїх 25 „неканонічних“ років виховав сильних, авторитетних духовних провідників, і вибори були дуже змагальними, бо всі три кандидатури на предстоятеля об'єднаної Православної Церкви, за яких Собор голосував у другому турі – Митрополит Волинський і Луцький Михаїл, Митрополит Переяславський і Білоцерківський Епіфаній і Митрополит Вінницький Симеон – це неабиякі постаті. Кожен – з роками монашого послужання, зі знанням декількох мов, з низкою богословських праць, з науковими ступенями. Переміг 40-річний Митрополит Епіфаній, і цю перемогу Патріарх Філарет помилково взяв на свій рахунок.

Відомо, що він є безпосереднім духовним наставником митрополита – починаючи від студентства у Київській духовній семінарії в середині 1990-их років. Вже у 2008 році Епіфаній став патріаршим секретарем, за пару місяців по тому – керуючим справами Київської Патріархії, недозві – єпископом Вишгородським, архієпископом, митрополитом. Одним словом – був правою рукою Патріарха Філарета у повному розумінні цих слів. Тому нікого не дивувало рішення залишити за Філаретом символічне звання „Почесного Патріарха“.

І от що сталося далі. 13 травня новообраний Президент України Володимир Зеленський оприлюднив на своїй сторінці у „Facebook“ звернення чільних релігійних діячів України до мешканців окупованих Росією територій Донбасу. Документ підписали Почесний Патріарх Філарет, Патріарх Української Греко-Католицької Церкви Святослав, мусульманські муфтії і рабини України, але там нема підпису Митрополита Епіфанія. Чому ж? Сам він нібито обмовився, що йому не сподобався текст цього звернення. І в пресі негай-

но з'явилися різні припущення. Навіть таке: документ цей – всуціль тенденційний, зумисне пацифістський, його автори ігнорують головну причину виникнення війни на Донбасі – російську агресію.

Та причини несподіваного для суспільства непорозуміння між Патріархом Філаретом і Митрополитом Епіфанієм мають, виглядає, глибшу основу – психологічну і світоглядну. Обидва вони формувалися як особистості в дуже різних умовах, на долю Патріарха Філарета припала велика міра неабияких викликів, зокрема цей найтяжчий – всупереч Москві обстоювати право незалежної України на незалежну Українську Православну Церкву. Невідомо, чи Епіфаній на місці Філарета виявився б таким же несхитним. Хоч, з іншого боку, ця несхитність якраз і свідчить про сильний, авторитарний характер цього визначного релігійного діяча України.

Тому так по-різному вони сприйняли отримання Томосу. Молодого митрополита, серцем звернутого до світової православної родини з її колегіальністю і соборноправністю, все задовольняє – поданий з Константинополя статус об'єднаної Церкви, згідно з яким Синод вже не матиме постійних членів і постійна ротація дає змогу Церкві постійно оновлюватися, отже – розвиватися; задовольнила його і нова назва – Православна Церква України. Тобто, одна з константинопільських митрополій. Самозрозуміло – з огляду на реальні обставини. Зміняться обставини – можна буде думати про свій окремий український патріархат.

Для Патріарха ж Філарета цей Статут, ця назва, цей підлеглий статус – швидше рана на серці, ніж радість від історичного досягнення. В його розумінні це не досягнення, а регрес: Українську Церкву повернули в XVII ст., залишаючи її в зовнішньому підпорядкуванні. Тому він вважає, що Київський Патріархат діє і діятиме далі, що він залишається предстоятелем Української Православної Церкви Київського Патріархату і зберігає за собою уповноваження скликати Собор, і що врешті-решт Київський Патріархат буде визнаний світовим православ'ям.

Йому кажуть: але ж це ніщо інше,

як розкол об'єднаної Церкви, котра щойно починає своє життя. Він відповідає: так, може статися розкол, але за нами – історична правда і справедливість, і вони врешті-решт переможуть. Дослівно: „Для України ми – патріархат. А для зовнішнього світу, тобто для православно-го світу, ми – Київська митрополія. Прийде час, коли все православ'я визнає Українську Церкву не митрополією, а патріархатом“.

Добрі стосунки переросли в болоче тертя між цими ще так недавно близькими людьми. Ось один лише приклад. Почесний Патріарх Філарет запросив усіх єпископів Православної Церкви країни спільно вшанувати пам'ять святого мученика Макарія, але розіслав це запрошення на бланкові Київського Патріархату, якого, з точки зору нової Церкви і так само з точки зору Митрополита Епіфанія, не існує. Митрополит залишився поза запрошенням і сказав про це в інтерв'ю.

Патріарх відповів на це: „До мене дійшла інформація з засобів масової інформації, що Ви висловили незадоволення тим, що я не запросив Вас на святкування пам'яті святого священномученика Макарія, Митрополита Київського. Причина полягає в тому, що Ви, після обрання Вас Предстоятелем УПЦ, жодного разу зі мною не звершували Божественну Літургію – протягом п'яти місяців. У мене виникла думка, може вона помилкова, що Ви вважаєте приниженням для себе служити з Патріархом Філаретом?“.

Незгода стає все відвертішою. Патріарх Філарет вже вголос називає об'єднаний Собор у св. Софії „неукраїнським“: „То був Собор не наш, то був Собор Константинопольського Патріархату. Тому на цьому Соборі не я головував як Патріарх, а головував представник Вселенського Патріарха“.

Ще категоричіша остання заява Патріарха Філарета: „Київський Патріархат не треба відновлювати, бо він був, є і буде. Патріарх Філарет залишається діючим єрархом. Він має свою єпархію – місто Київ, він постійний член Священного Синоду. А раз є діючий Патріарх, то є і Київський Патріархат. УПЦ Київського Патріархату залишається зареєстрованою в держав-

них органах. Зокрема зареєстрована Київська патріархія. Це означає, що юридично Київський Патріархат існує і діє“.

Дуже шкода, якщо насправду станеться розкол. Але й засуджувати жодну зі сторін не хочеться. Патріарх Філарет заслуговує на похвальні рядки в новітній історії України. Відразу у 1991 році, коли розпався СРСР, він, тодішній митрополит київський, звертався до московського патріарха з вимогою надати Українській Церкві повну канонічну самостійність, тобто автокефалію. За це „заслужив“ від Москви анатему. Не злякався, не відступив, не склав рук, а вперто творив незалежну від Москви Церкву, і якби не ця його величезна і цілеспрямована праця, то й Томосу не було б кому надавати.

Проте, розколу за всяку ціну треба уникнути. Православна Церква України – одне з достойних облич незалежної української держави, конче потрібно розв'язати над ним цю сіру хмару внутрішніх непорозумінь. І річ тут не лише у злорадстві Москви: мовляв, українці ще раз засвідчують свою нездатність до непорушної єдності. Важливіше, що у разі, не дай, Боже, розколу Томос може бути відкликаний. А це зупинило б дуже цікаву, ініціативну діяльність Митрополита Епіфанія. Подумати тільки – він припускає можливість об'єднання Православної Церкви України з Українською-Греко-Католицькою Церквою. Це ж революційна ініціатива! Й обидві Церкви вже активно співдіють, все частіше знаходячи спільні точки дотику.

24 травня відбувся синод Православної Церкви України, на якому мова мала б іти й про складну, створену Почесним Патріархом Філаретом ситуацію. Ділячись планами на цей синод, Митрополит Епіфаній запевнив: „І як предстоятель, і Священний Синод будемо робити все, щоб в Церкві панували єдність і мир“. Він також спростував чутки про те, що у Почесного Патріарха Філарета можуть відібрати Київську катедру або Володимирський собор.

Так що нам, українцям-християнам, залишаться тільки молитися все ще актуальною молитвою: „Боже, нам єдність подай!“

МИСТЕЦТВО

Картини з ниток і цвяхів

Олександр Костирко

ЧЕРВОНА СЛОБОДА, Черкаська область. – Художникам для створення картин потрібні фарби і пензлі, а Сергій Зелений використовує для цього нитки і цвяхи. У мистецтві цей напрям має назву стрінг-арт.

С. Зеленому 29 років. Він столяр за фахом, але тепер став зубним техніком. Ще в дитинстві любив працювати з деревом. На подвір'ї була невеличка майстерня, де виробляли з

дерева все для себе, але інколи і для сусідів. А вісім років тому побачив в інтернеті незвичайне заняття стрінг-арт. Спробував і в нього все вийшло. На той час в місті він був перший, хто б працював в цій техніці. Цьому сприяла його любов та велике бажання працювати з деревом, з дрібними деталями.

Техніка стрінг-арт є своєрідна нитяна графіка. Вигадали її англійські ткачі в XVII ст. Це своєрідне переплетення ниток на забиті в дощечки цвяхи, натягнуті в певній послідов-

Сергій Зелений. (Фото: Олександр Костирко)

Сергій Зелений. „Красуня“.

Сергій Зелений. „Париж“.

ності. Так отримували ажурні вироби для прикрашання житла.

Перші експериментальні картини С. Зелений робив для себе, випробовуючи різні види ниток та їх переплетіння з об'ємним зображенням. Підбирав для картин дерева та фанеру. Першим було зображення дерева. Серед перших картин була також робота з пухнастою кульбачкою. На першу велику свою роботу пішло 1,700 цвяхів, 750 метрів ниток.

Кожна картина потребує не тільки певного часу на її виготовлення. Потрібне й надхнення під час роботи. Буває, що С. Зелений місяць обдумує майбутнє творіння, а потім сідає і за ніч робить його. Проживає він в своєму будинку, тому не заважає сусідам. На майбутнє хоче мати свою майстерню окремо, де б міг працювати скільки треба. А ще зробити виставку своїх робіт.

Його перша картина „Чаша з вином“ поїхала до Грузії, „Кульбачки“ полетіли до Майорки та Німеччини. До Португалії відправилось п'ять картин з зображенням коней. А ось до Австралії поїхав зимовий краєвид Карпат.

Загалом він зробив понад 50 картин. А ще С. Зелений сам складає велосипеди, успішно брав участь в справжніх перегонах, хоче побувати на всеукраїнських змаганнях.

„Гуцулку Ксеню“ грають джазові артисти

Левко Хмельковський

Компакт-диск „Українські пісні для трьох татів“ має незвичну історію, яку варто навести за текстом на обкладинці диску: „Талановиті американські музиканти Боб Артурз та Стів ЛаМаттіна взяли участь у експериментальному проєкті та записали компактний диск „Jazz it Up. Ukrainian Songs for Three Dads“. У нього входить віночок українських пісень у власній джазовій обробці артистів. Це далеко не перший проєкт, у якому Боб і Стів експериментують зі своїми творчими виконавськими можливостями, але це перший диск з цієї серії, присвячений близьким друзям музикантів Юрієві та Світлані Гороховичам. Ми дуже вдячні за сміливість та ентузіазм, з яким вони підійшли до створення цього альбому, а також неперевершеному Сергієві Квітко за зроблений ним звукозапис. Сподіваємося, що вам сподобається ця нова інтерпретація улюблених пісень, яка присвячується нашим батькам – Миколі, Сергієві та Валентині. З любов'ю від ваших дочок Іри та Асі“.

На диску записані у джазовому виконанні пісні „Цвіте терен“, „Чорнобривців насяла мати“, „Рідна мати моя“, „Ой, ти дівчино“, „Гуцулка Ксеня“, „Місяць на небі“, „Київський вальс“, „По садочку ходжу“, „Не питай чого в мене заплакані очі“, „Чом ти не прийшов“ і „Блюз для України“ Б. Артурза. Незвичним є виконання цих пісень на трубі-корнеті, валторні, гітарі. Три пісні українською мовою співає Б. Артурз.

Обидва музиканти знані в американському музичному світі. Боб Артурз з успіхом виступав на численних концер-

тах і фестивалях. А останні роки вчить студентів джазовій грі у консерваторії. Джазовий гітарис С. ЛаМаттіна виступав сольо і грав у відомих дуетах тріо та квартетах.

Диск випустили Сергій Квітко, Ірина Портенко та Анастасія Глазунова. Художнє оформлення Елеонора Мачадо. Адреса компанії: Blue Griffin Recording Inc., P.O. Box 15008, Lansing, Michigan, 48901-5008.

Обкладинка компактного диску „Jazz it Up. Ukrainian Songs for Three Dads“.

UKRAINIAN SISTERS

THE BEST CARE FOR YOU OR FAMILY MEMBER

24 hours and 7 days per week services

- Compassion
- Kindness
- Responsibility

Ukrainian - American homecare agency
 631-764-5388
 631-727-2880
 Uksistersag@gmail.com

Новий правопис – 10 новацій

КИЇВ. – Нова редакція „Українського правопису“, що її затвердив Кабінет Міністрів України 22 травня, є наслідком чотирирічної праці Національної комісії з питань правопису. Рішення про оновлення редакції правопису ухвалили з метою забезпечення конституційних положень про державний статус української мови та уніфікації вживання правописних норм. Правописна комісія повернула до життя низку особливостей „харківського“ правопису, який затвердили в 1928 році. На переконання членів комісії, їхню поновлення має наукове підґрунтя.

Правопис розробляла спеціально створена робоча група Комісії з питань правопису Міністерства освіти і науки України, до якої увійшли провідні філологи країни і урядовці. Що ж вона пропонує?

Іменники третьої відміни, що закінчуються на -ть із попереднім приголосним, а також іменники кров, любов, осінь, сіль, Русь, Білорусь у родовому відмінку однини мають закінчення -і

або -и: безкрайності і безкрайности, меншості і меншости, свіжості і свіжости тощо.

Слово пів у розумінні половина тепер писатимемо окремо: пів віку, пів дороги, пів яблука. Цим установлено одне правило написання замість трьох (разом, через дефіс і з апострофом).

В антропонімах літеру g передавати через г, а h через г. Тут маємо так само подвійне написання: Гарсія, Гегель, Гете, Гуллівер, Гарсія, Гегель, Гете, Гуллівер і под. У словах грецького походження th у переважній більшості випадків передаємо літерою т: антологія, бібліотека, естетика, математика, ритм, тромб, Прометей, Текля, Тесей, Бористен, Термопіли й подібне. Там, де під впливом російської мови цей звук позначений літерою ф, можна писати: анафема і анатема, дифірама і дитирама, ефір і етер, кафедра і катедра, міф і міт, Афіни і Атени, Голгофа і Голгота тощо.

У запозиченнях із грецької та латинської мов

– подвійне написання: аудиторія і авдиторія, аудієнція і авдієнція, лауреат і лавреат, пауза і павза, фауна і фавна.

Унікаючи подвійної йотації, пишемо фое, Гоя, Мая замість фойе, Гойя, Майя й подібне.

Нарешті виправлено помилку в написанні слова проєкт (із похідними), як об'єкт, суб'єкт, траєкторія замість теперішнього невмотивованого проєкт.

Ім'я Ігор як іменник м'якої групи в кличному відмінку має закінчення –ю: Ігорю! (як кобзарю! лікарю!), а не поширене досі неправильне Ігоре!

Слово священник тепер писатиметься з двома літерами н – священник.

Затверджено правила утворення фемінітивів – за допомогою суфіксів –к, -иц(я), -ин(я) та -ес. Наприклад, авторка, дизайнерка, директорка, редакторка.

Новий правопис почне діяти після офіційної публікації.

ВВС

Капітуляція...

(Закінчення зі стор. 4)

самим успіхом українці могли б обрати президентом і Віктора Медведчука. Щодо наслідків — жодної відмінності. Це і є кінцева стадія реалізації сценарія Кремля з „примусування України до миру“.

Заява А. Богдана про „мирні переговори“ з Росією, зроблена у той самий день з оприлюдненням указу про розпуск парламенту, свідчить про наперед продуманий плян бліцкригу.

Усі свої паскудства вони поспішають повернути у перші місяці чи навіть тижні президентства В. Зеленського, поки його виборці перебувають в евфорії, а противники — у стані шоку та розгубленості як від самого факту перемоги В. Зеленського, так і його перших дій.

Безпорадна реакція народних депутатів, зокрема провідників парламентських фракцій на заяву, а потім і антиконституційний указ В. Зеленського про розпуск Верховної Ради, свідчить про

повну деморалізацію українського політикуму. Нагадаю, саме з порушення Конституції починає своє президентство Віктор Янукович, повернувши собі через Конституційний суд кучмівські уповноваження. Це шлях до узурпації влади. А дострокові вибори — це перший суттєвий крок на цьому шляху.

Таке враження, що страх втратити залишки рейтингу напередодні виборчої кампанії, паралізував нардепів. Вони мені нагадують кроликів перед удавом. Саме цим шоковим станом хоче сповна скористатися команда новообраного президента. Тому і діє нахрапом. Мабуть, розраховує провести „мирний референдум“ одночасно з достроковими парламентськими виборами.

Не випадково „риги“ так активно повертаються в Україну, не випадково Андрій Портнов почав атаку на Петра Порошенка. Абсурдний позов проти нього за державну зраду — це насамперед психологічний тиск, аби ще більше дістати його після болючого програшу. А також спроба дис-

кредитувати экс-президента в очах виборців. Це робиться для того, щоб П. Порошенко, як потенційного провідника опозиції, зв'язати по руках і ногах, щоб не міг чинити активного опору.

Усі свої диявольські задуми нова влада плянує реалізувати саме у розпалі літа, коли активна частина суспільства буде у відпустках, можливо, поза межами України. У такий спосіб сподіваються уникнути потенційного Майдану, який традиційно в Україні припадає на осінь.

Але уникнути Майдану в разі реалізації цього сценарія їм не вдасться. Народ такої наруги не проковтне. Відпустки не вічні. Люди повернуться.

Чим уся ця авантюра закінчиться, сьогодні важко передбачити. Але нічого доброго усе це не віщує. Команда В. Зеленського заганяє і державу, і себе у катастрофічну пастку. Єдине, що у разі провалу, вони втечуть з України, їм є куди: той же В. Зеленський має віллу в Італії), а нам усе це лайно треба буде знову розгрібати.

Можливо, хтось скаже, що я

малюю неймовірну апокаліптичну картину, але перемогу В. Зеленського також багато хто вважав неймовірною.

P.S. Олена Зеркаль (заступник міністра закордонних справ за Президента П. Порошенка) відмовилась від посади заступника голови Адміністрації Президента В. Зеленського. Указ про її призначення з'явився увечері 21 травня, а вже наступного ранку зник з вебсторінки Президентської адміністрації. Думаю, на рішення О. Зеркаль вплинула саме заява А. Богдана про „мирний референдум“.

Багато хто позитивно сприйняв її несподівану появу у команді В. Зеленського, розцінив це призначення як свідчення незмінності зовнішньо-політичного курсу України. Але, вочевидь, О. Зеркаль зрозуміла, якими є справжні наміри команди новообраного президента, і не захотіла брати в них участь.

„Високий замок“

Наталія Балюк – головний редактор газети „Високий замок“, Львів.

VARSHAVSKY MONUMENTS
862-812-7086
E-mail: VarshavskyMonuments@gmail.com

ПАМ'ЯТНИКИ — МАВЗОЛЕЇ

Великий вибір граніту
Індивідуальний дизайн
Гравірування на граніті
Керамічні фотографії на пам'ятники

Замовлення, виготовлення і встановлення в штатах NJ/NY/PA

Червоні...

(Закінчення зі стор. 4)

вання власною інтелектуальною ницістю.

Дезорієнтоване суспільство щиро вірить, що його забаганки — і є закон. Спритні маніпулятори підтримують цю тезу. Найогидніше те, що, крім В. Зеленського та його спонсорів, у антиконституційному розпусковому зацікавленні багато партій і фракцій.

Проблема не в тому, що політичний прощарок в Україні постколоніальний. І навіть не в тому, що державна система громіздка та недосконала. В країні критично мало людей, готових захищати цінності на далеких підступах. Віктор Янукович теж почав з узурпації, підім'яв під себе Конституцію, підписав Харківські угоди та вчинив наступ на мову. Але більшість тоді вважала, що „не все так однозначно“. Навіть тоді, коли в тюрми почали кидати патріотів, одиниці приходили під суди, щоб підтримати їх.

Складно собі уявити, щоб американці проігнорували б спроби свого президента в антиконституційний спосіб розпустити Конгрес. Повага до Корони не зупинить британців від протестів, якщо

королева раптом вирішить, що чутки про конституційність монархії сильно перебільшені. Через дитячу надію отримати зиск від порушення правил українці не визначають для політиків червоні лінії. Навіть після посилення на порушенні статті Конституції прихильники розпуску Верховної Ради закликають співгромадян до єднання. Єднання навколо чого?

Способів боротьби зі свавіллям не так вже і багато. Від появи нової версії В. Януковича не врятує пряме народовладдя чи повалення системи. Що б не говорили з цього приводу політичні авантюристи. Від хаосу захищають тільки справно працюючі запобіжники: від узурпатора, від дурня, від „манчурського кандидата“.

Основна помилка минулих п'яти років полягає в тому, що ми віддали руйнацію системи і були байдужими до її побудови. Ми не вимагали її наповнення національними та державницькими сенсами. Це ми бездарно витратили час. Коли замість побудови системи стримування та противаг зайнялися конструюванням химер. От і маємо.

„День“

Лариса Волошина – журналістка, Київ.

LYTWIN & LYTWIN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Виставка про українців ГУЛагу

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 8 травня до Дня завершення Другої світової війни у Євро-

Багатолітній політв'язень радянських таборів, член „Соловецького Братства“ Василь Овсієнко на відкритті виставки. (Фото: Георгій Лук'янчук)

пі відкрили виставку „Тріумф людини. Мешканці України, які перемогли ГУЛаг“.

„Українці склали понад половину в'язнів в 1953 році. Проте комуністичний режим не досяг своєї цілі – винищити їх. Українські в'язні були серед тих найактивніших, хто зруйнували всю комуністичну державу“, – заявив на відкритті виставки директор Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович. Сьогодні українські громадяни знову отримують вирок, як у сталінсько-брежнєвські часи.

Виставка є спільним проектом Українського інституту національної пам'яті, Центру досліджень визвольного руху, Національного музею-меморіалу жертв окупаційних режимів „Тюрма на Лонцького“ та Галузевого державного архіву Служби безпеки України.

Представили патріотичні видання

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 14 березня з нагоди 90-річчя створення ОУН у залі бібліотеки Бережанського агротехнічного інституту відбулася зустріч з головним редактором газети ОУН „Шлях Перемоги“, заступником директора Центру національного відродження, членом Науково-ідеологічного центру ім. Дмитра Донцова Віктором Рогом (Київ) та істориком, педагогом, публіцистом, громадсько-політичним діячем Олегом Вітвіцьким (Тернопіль).

Головною темою зустрічі була презентація популярних патрі-

отичних видань – перевидання праці провідного діяча українського національно-визвольного руху, ідеолога українського націоналізму, видатної постаті Бережанського краю і всієї української спільноти Дмитра Мирона („Орлика“) „Ідея і Чин України“, а також книги В. Рога „Ієрархія національних пріоритетів“ та „Воєнна доктрина українських націоналістів“ (упорядник Михайло Колодзінський).

Після презентації учасники дійства побували в селах Рай і Саранчуки, де вшанували пам'ять Д. Мирона й Івана Гавди, поклали квіти й запалені лямпадки до їх пам'ятників.

Фотографії розповіли про війну

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 6 травня у обласному художньому музеї відбулось відкриття виставки фотографій „Погляд на війну та мир“. Автори робіт, представлених на фотовиставці, – аматори, які пропустили через серце та душу епізоди війни, і саме тому їхні фотографії з хвилюванням сприймають глядачі.

Понад 50 світлин відібрали для виставки молоді активісти, представники „Ротаракт“ та „Ротарі клубу Черкаси“, серед яких сту-

денти Черкаського державного технологічного університету. У відкритті взяли участь керівники та представники громадських організацій „Громадський блокпост“, „Біженці з Донецька та сходу України“, Обласного благодійного фонду „Сила доброти“ та Спільноти ветеранів Повітряно-десантних військ та військ спеціального призначення.

Всі фотографії зроблені з мобільних телефонів, а тому зробити великий формат знімків було неможливо. Діяла виставка до 10 травня.

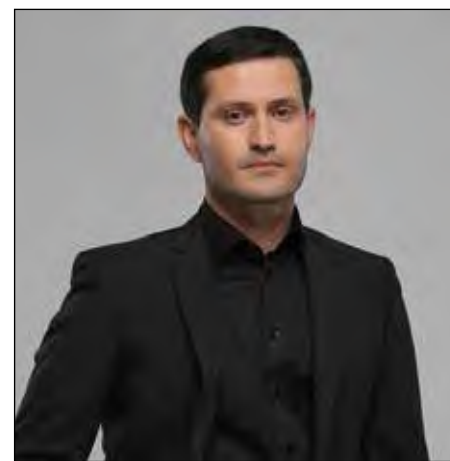

Автори фотографій на виставці Володимир Пожидаєв та Людмила Свистун. (Фото: Олександр Костирко)

Ахтем Сеїтаблаєв розповів про фільми

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Український режисер кримсько-татарського походження Ахтем Сеїтаблаєв 15 березня побував у місті й провів кілька творчих зустрічей. Нижче вміщено його розповідь про фільми.

Ахтем Сеїтаблаєв

Фільм „Хайтарма“ – цей біль постійно зі мною. 220 тис. кримських татар було насильно вигнано з рідної землі за нібито якусь зраду. Це при тому, що 90 відсотків чоловіків цього народу воювали у Червоній армії на фронтах Другої світової війни. Сталін, як відомо, за час свого правління депортував 48 народів, з них вісім – тотально, у тому числі кримських татар. В основі фільму – реальна історія героїчного пілота Амільхана Султана. Фільм знімали у 2012 році у тоді ще вільному Криму. Кримські татари з великим бажанням і сердечністю брали участь у фільмуванні. Прем'єра відбулась 17 травня 2013 року.

В основі фільму „Чужа молитва“ – історія кримсько-татарської дівчини з Бахчисараю Саїде Аріфанової, яка під час нацистської окупації врятувала кілька десятків дітей-євреїв, видавши їх за кримських татар. Коли НКВД розпочала депортацію кримських татар, дівчина показала свідоцтва про народження цих дітей-євреїв, які старанно переховувала, і їх не було депортовано. Фільмували в Грузії і

частково в Єрусалимі.

„Кіборги“ – це фільм про мир, про героїв оборони від російських агресорів. „Захар Беркут“ – стрічка про війну ідеологій. Так сталося, що твір Івана Франка „Захар Беркут“ я прочитав уже у дорослому віці. І він мене буквально вдарив у серце. Будь-яка війна починається з протистояння ідеологій. Так і тут: Захар Беркут і Тугар Вовк – представники різного розуміння суті людини і її стосунків зі світом. Є приклади, коли українські націоналісти, колишні вояки УПА, яким не дозволяли повертатися у рідні місця і після відбуття покарання направляли жити у Крим, відмовлялися селитися у покинуті будинки депортованих кримських татар, бо розуміли, яка біда спіткала власників такого житла.

Національний форум обговорив історію української державності

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – На Національному форумі 16 квітня „Українська державність: витоки, етапи становлення та розвитку“ у Київському національному університеті (КНУ) ім. Тараса Шевченка зібрався інтелектуальний цвіт нації. Відбулося відкриття виставки, присвяченої етапам творення української держави, на якій було представлено світлини та документи, які засвідчують 1,180 років українського державотворення.

Також відбулася презентація книг, виданих з участю Всеукраїнської громадської організації „Меморіал ім. Василя Стуса“, перегляд фільму „Скарби української

державності“, представлення фотолітопису „Українська державність: витоки, етапи становлення та розвитку“ та прес-конференція з нагоди форуму з участю Першого віцепрем'єр-міністра України, голови Меморіалу ім. Василя Стуса Степана Кубіва, ректора КНУ ім. Т. Шевченка Леоніда Губерського та провідних істориків України.

На прес-конференції промовляли доктор юридичних наук Олександр Святоцький, академік Валерій Смолій, історики Юрій Баланюк, Владислав Берковський, Богдан Морхляник, Міністер культури Євген Ніщук.

Форум відбувся з нагоди 30-ти річчя Меморіалу ім. Василя Стуса.

Під час Національного форуму „Українська державність: витоки, етапи становлення та розвитку“. (Фото: Георгій Лук'янчук)

В ООН...

(Закінчення зі стор. 1)

український „мовний закон” не стосується ні Мінських домовленостей, ні російсько-української війни на Донбасі. Сам закон, звісно, здебільшого ніхто не читав (навіть в Україні далеко не всі спромоглися, що вже казати про чужоземних дипломатів), і з огляду на нещодавнє ухвалення, покищо бракувало навіть перекладів його основних позицій на англійську мову.

Саме на це й розраховувала Росія. Що, з огляду на необізнаність світової спільноти загалом та дипломатів зокрема у деталях складного юридичного документу на майже 50 сторінок, їй вдається вкласти власні маніпулятивні інтерпретації у свідомість чужинців, і таким чином намалювати картину наступу на російську мову в Україні, про що у самому законі, звісно ж, не йдеться.

Аби розвіяти російські міти, українські дипломати підготували детальну, але лаконічну аналізу закону англійською мовою та передали його членам Ради Безпеки. Засідання було призначене на 20 травня. Постійні представники Франції й Німеччини намагалися донести до Росії, що вважають маніпулятивним обговорен-

ня українських законів у день інавгурації нового Президента України Володимира Зеленського. Вони пропонували перенести його на інший час. Однак Росія вимагала лише 20 травня. Що теж промовисто свідчить про справжні наміри Москви. Ініціаторами ідеї про можливість заблюкувати засідання під час ухвалення рішення про порядок денний стали саме Франція та Німеччина. Проте лише двох голосів було замало. Для ухвалення порядку денного і початку засідання Росії були потрібні дев'ять голосів „за”.

Перед початком засідання Постійний представник України при ООН Володимир Єльченко зустрівся з українськими журналістами для короткого коментаря та спілкування. В. Єльченко розповів, що запропоноване Росією питання не має абсолютно жодного стосунку до функціональних обов'язків Ради Безпеки ООН, а партнери України розділяють цю думку.

Головуючий Постійний представник Індонезії оголосив про початок засідання і передав слово Представникові Франції Франсуа Делатру, який пояснив, що ухвалений 25 квітня закон не може ставитися на один щабель із важкою гуманітарною ситуацією на Донбасі. Він заявив, що Росія спеціально ініціювала це засідання у день інавгурації нового Президента України В. Зеленського, аби використати Раду Безпеки у своїх маніпулятивних цілях.

Далі слово для коментаря було надане також представникам інших держав-членів. Крістоф Гойзген з Німеччини сказав, що цілком підтримує думку французького колеги й додав, що Росії пропонувалося перенести обговорення „мовного закону”

на інший час, але росіяни наполягали саме на даті 20 травня, яка є неприйнятною. З їхніми словами погодилися також заступник Постійного представника США при ООН Джонатан Коен і Постійна представниця Польщі Джоана Вронецька.

Слово дали і російському представникові Василю Небензі, який став виголошувати досить довгу й емоційну промову про те, що Рада Безпеки демонструє подвійні стандарти, і переконувати, що питання „мовного закону” напряму стосується Мінських домовленостей.

Коли коментарі були завершені, головуючий поставив на голосування порядок денний засідання. Проти порядку денного засідання висловилися шість держав-членів, за – п'ять, чотири – утрималися. Порядок денний не був ухвалений.

Проти проведення засідання проголосували Бельгія, Німеччина, Франція, Польща, Велика Британія та США. За обговорення української мови виступили Росія, Південна Африка, Екваторіальна Гвінея, Домініканська республіка, Китай. Утрималися Індонезія, Кот д'Івуар, Кувейт та Перу.

Далі слово було надане для коментарів. Передбачалося, що у цих виступах делегати лише висловлять коротко свою мотивацію щодо голосування. Проте російський представник, схоже, вирішив використати коментар для виголошення всієї промови, яку він підготував для засідання. Ця ситуація роздратувала Представника Великої Британії Джонатана Аллена. Він просто перервав виступ В. Небензі, звернувши увагу присутніх на грубе нехтування процедурами Ради Безпеки і використання російським дипломатом коментаря для виголошення промови, хоча

Рада Безпеки відмовилася проводити засідання.

Таке переривання виступу є вкрай рідкісним явищем для Ради Безпеки ООН і демонструє крайній ступінь конфронтації та незадоволення.

Але головуючий дозволив В. Небензі продовжувати його виступ. Після ще одного досить тривалого мовлення про „мовну інквізицію в Україні”, Дж. Аллен знову вказав на неприпустимість дій росіянина.

Зрештою, засідання завершилося. Голосування виявило кілька несподіванок, зокнайменше – одну приємну й одну неприємну. Позитивним стало утримання Перу. Нагадаємо, саме її представник 25 квітня у своєму виступі висловив стурбованість „мовним законом”, який, мовляв, не сприяє впровадженню Мінських домовленостей. Натомість нині він не став голосувати з Росією.

Поганою несподіванкою стало голосування „за” з боку Китаю. Таке рішення Китаю видається досить дивним, з огляду на наявність великої кількості проблемних питань з національними меншинами у самій країні.

Можна передбачати, що Росія не облишить спроб „обговорити” українську мову на майданчику, який займається питаннями міжнародного миру та безпеки. Можливо, чекаючи більш слушного часу в липні, після того як 16 числа закон вступить у силу.

З іншого боку, 20 травня був створений серйозний прецедент, коли на такі спроби Росія вже отримала процедурного „гарбуза”, і це не грати-ме на її користь і в наступних спробах. І хоч нині Україна здобула беззаперечну перемогу в ООН, ще раз зірвавши російські спроби маніпуляцій ООН, розслабитися зарано.

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктивні пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на автобусі.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

Сума	Оплата	Сума	Оплата	Сума	Оплата
\$100	\$ 7	\$400	\$12	\$ 800	\$17
\$150	\$10	\$500	\$12	\$ 900	\$20
\$200	\$10	\$600	\$15	\$1000	\$20
\$300	\$12	\$700	\$17		

Сума вище \$1000 - Оплата 2%

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний” з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

DNI PRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

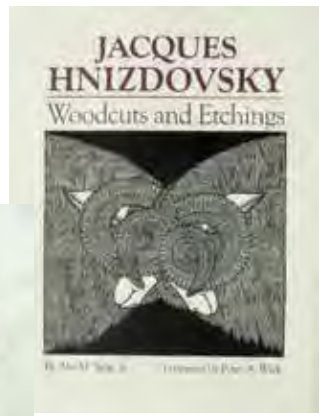
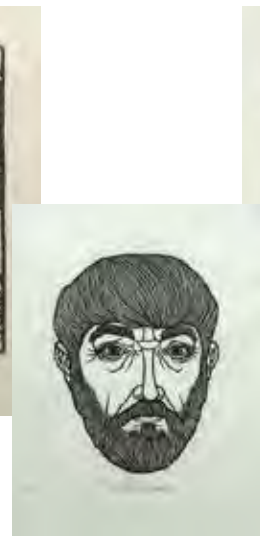
CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

ЯКІВ ГНІЗДОВСЬКИЙ ВІДБИТКИ РИСУНКИ МАЛЮНКИ

Компанія William Greenbaum Fine Prints
є в бізнесі понад 50 років. В даний час маємо
для продажу 25 творів підписаних Я. Гніздовським.
Також хочемо купити ще більше його
відбиток, рисунків та малюнків.

ВСІ ТВОРИ МОЖНА ОГЛЯНУТИ НА ВЕБ-СТОРІНЦІ
www.greenbaumprints.com

Просимо звертатися з усіма питаннями на
wng@greenbaumprints.com
або по телефону, 508-284-7036

William Greenbaum Fine Prints
98 South Street
Rockport, MA 01966

Галерія відкрита за попереднім домовленням.

Член: International Fine Print Dealers Association

НОВИНИ З УНІВЕРСИТЕТУ „ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ“

Острозьку академію відвідав Митрополит Епіфаній

Леся Касіяненко

ОСТРОГ, Рівненська область. – 12 квітня до Національного університету „Острозька академія“ завітав предстоятель Православної Церкви України, Митрополит Київський і всієї України Епіфаній. У студентсько-викладацькому храмі преподобного Федора Острозького відбувся подячний Молебень до 25-річчя відродження університету, під час якого Владика Епіфаній вручив копію Томосу настоятелю храму о. Василю Жуковському.

Митрополит Епіфаній взяв участь у міжнародному проекті „Острог-Forum 2019“, присвяченому питанням духовно-моральних цінностей в контексті національної безпеки. Учасники форуму говорили про духовну ситуацію у державі, мир на теренах України, моральні цінності студентів закладів вищої освіти, запровадження предметів духовного спрямування у навчальні плани закладів освіти.

На запитання про духовне виховання української молоді Митрополит Епіфаній відповів: „Зараз ми працюємо з Міністерством освіти і вирішуємо питання впровадження предметів духовно-морального спрямування у навчальну програму. І ми бажаємо, щоб саме ці пред-

Митрополит Київський і всієї України Епіфаній серед учасників зустрічі в Острозькій академії. (Фото: Андрій Сидор)

мети стояли поряд з іншими важливими дисциплінами. Адже студенти є майбутнім нашої держави. І я вважаю, що сучасний студент повинен не тільки займатися освітнім процесом, але й удосконалювати своє духовне виховання, бо основою всього є духовність, яка тісно пов'язана із освітою“.

У присутності ректора Ігоря Пасічника, студентства та про-

фесорсько-викладацького складу Митрополита Епіфанія прийняли до лав Почесних докторів Острозької академії.

„Для мене є великою честю бути доктором цього історичного закладу вищої освіти, бо сьогодні, побачивши академію, я переконався у тому, що робота, яку зробили упродовж цих 25 років – це справді великий подвиг. Я радий,

що ви відновили ту історичну славу, яка належить вашому університетові. У XVI ст. академія зробила вагомий внесок у розвиток духовної культури України, тому що саме тут у 1581 році вийшла друком Острозька Біблія – перше повне видання всіх книг Святого Письма церковнослов'янською мовою“, – зауважив Митрополит Епіфаній.

Зустрілися з засновником Острозької академії

Олексій Костюченко

До 25-річчя відродження Національного університету „Острозька академія“ 3 квітня почався проект „Ті, хто відроджували Острозьку академію“, який дасть можливість студентам та працівникам університету поспілкуватися з ініціаторами відродження першого вищого закладу освіти України, меценатами, друзями, партнерами університету, без яких важко уявити новітню історію академії.

Проект розпочався із зустрічі студентів, викладачів і співробітників з Миколою Грищуком, який у період відродження академії був міським головою Острога, а згодом проректором з адміністративно-господарської діяльності університету.

„Ідеєю відродження Острозької академії мене надихнув відомий краєзнавець, історик, освітній і громадський діяч Петро Андру-

Учасники зустрічі з Миколою Грищуком. (Фото: Леся Касіяненко)

хов, нею також пройнявся професор, доктор історичних наук Микола Ковальський. Цю ідею ми публічно озвучили на Першому

з'їзді острожан, який відбувся у вересні 1993 року, тоді ж створили організаційний комітет“, – поділився спогадами М. Грищук.

Президент України Леонід Кравчук 12 квітня 1994 року підписав указ „Про утворення Острозького колегіуму“.

Найшвидший піаніст світу відвідав академію

Юлія Алексеєнко

До Національного університету „Острозька академія“ 21 травня завітав Любомир Мельник із мистецькою лекцією „Зустріч за роялем“. Л. Мельник є українським композитором і піаністом, який народився в українській сім'ї, що емігрувала до Німеччини. Він відомий як один із найшвидших піаністів на планеті, який понад 30 років тому встановив одразу два світові рекорди Гіннеса. Маєстро здатний грати 19.5 нот в секунду кожну рукою.

Ще на початку 1980-их років пі-

аніст розробив власну нотацію і техніку гри, звану „безперервною музикою“, написавши безліч творів з її використанням. Оскільки мало хто може виконати його твори, він виступає сам, демонструючи неймовірне і щоразу вражає володіння інструментом.

„Я дуже радий відвідати Національний університет „Острозька академія“, адже саме тут зароджувалися початки освіти в Україні. Саме вона стала центром духовного розвитку України. І зараз тут формується покоління нових патріотів“, – зауважив Л. Мельник. Для студентів Л. Мельник загра-

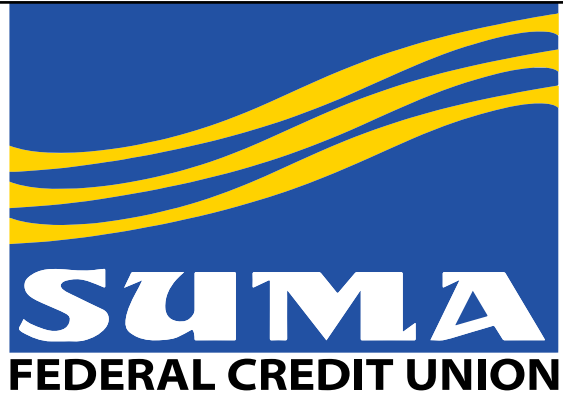

Композитор і піаніст Любомир Мельник. (Фото: Марія Балабан)

дві свої найвідоміші композиції „Лівіон“ і „Батерфляй“.

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OXSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

ОТРИМАЙТЕ ПІДТВЕРДЖЕННЯ СЬОГОДНІ!

It's the Season

ДЛЯ

ОТРИМАННЯ КРЕДИТУ НА МАШИНУ!

НИЗЬКИЙ ВІДСОТОК

2.25% APR*

ДО 48 МІСЯЦІВ

100%
фінансування
для
кваліфікованих
позичальників

 Like us on
Facebook

* APR = Annual Percentage Rate. This is not a guarantee of credit. An application and approval is required. All loan rates are based upon member's credit worthiness at time of application and the term of the loan. Your rate may be higher and rates are subject to change without notice. Used vehicle loans are based on the age of the vehicle and term of the loan. Visit us at www.sumafcu.org or call the credit union for current rates.

** 100% Financing applies to credit scores of 660 or higher. Financing does not include sales tax, tags, destination charges, etc. Call the credit union for more information.

SUMAFCU NMLS# 527694

НАШІ ФІЛІЇ ЗРУЧНО РОЗТАШОВАНІ ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

ПОДАЙТЕ АПЛІКАЦІЇ У ФІЛІЯХ SUMA FCU АБО ОНЛАЙН WWW.SUMAFCU.ORG

Ділимося сумною вісткою, що 22 березня 2019 року відійшов у вічність в м. Принстон, Н. Дж. дорогий Чоловік, Батько і Дідо

св. п.

проф. д-р Карл Цайнинґер

народжений 3 серпня 1929 року в Баварії,
батько св. п. сина Марка

У смутку залишилися:

дружина - Софія, з котрою прожив 66 літ
син - Александер з дружиною Амелі
і дітьми Полею-Софією, Карлом-Августином і Луїзою
донька - Лідія
невістка - Леся з дітьми Шарлет і Александром-Лукою

Пожертви в пам'ять Покійного можна складати на Український Музей в Нью-Йорку або на Український Інститут Америки в Нью-Йорку.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося болючою вісткою з рідними і знайомими та українською громадою, що 25 травня 2019 року відійшов у вічність на 89-му році життя наш найдорожчий Муж, Батько, Дідусь і Брат

св. п. Марян Стасюк

народжений 1 січня 1930 року в Тернополі.

Покійний виїхав з батьками та братами з України в 1944 році під загрозою німецьких військ. Тяжка та небезпечна дорога переселенців понесла їх до Словаччини, Мадярщини, Австрії та нарешті до Баварії, де оселилися перше в таборі ДП Карльсфельд а тоді в таборі Фрайман СС Касерни, де Покійний закінчив гімназію, вивчив англійську мову, працював в Пакс Романа, вступив до Пласту, та грав копаний м'яч і відбиванку в дружині Довбуша.

Родині пощастило виїхати до Америки в 1949 році, де Покійний почав свою кар'єру в Баффало, Нью-Йорк у фабриці роверів, пізніше у Форда, Магнус Фавндри, Ротарі Ко. та Квейкер Овтс. Завершив свою кар'єру як старший дизайнер від 1956 року до 1994 року для фірми Джeneral Моторс в Баффало, Н.І. та Саґінав, Мишиґен.

Св. п. Марян Стасюк одружився з Мартою Щуровською (з Львова) в 1959 році в Рочестері, Н.І. Воля Всевишнього подарувала їм трьох синів, трьох невісток, семеро онуків та необмежену кількість родини та друзів в українських та американських громадах.

Панахида була відслужена 27 травня у похоронному заведенні Греко в Баффало, Н.І. а Чин Похорону 28 травня у церкві св. Івана Хрестителя в Кенмор, Н.І. а відтак на цвинтарі Голі Крос в Лакавана, Н.І.

У глибокому смутку залишаються:

дружина Марта Стасюк (з дому Щуровска)
сини: Андрій Стасюк та дружина Ірена
Мирон Стасюк та дружина Леся
Адріян Стасюк та дружина Христя
онуки Діда Мака: Адріяна Стасюк
Павло, Оливія, Соня і Алісса Стасюк
Андрій і Стефан Стасюк
брати: Маркіян Стасюк та дружина Лідія
св. п. Славко Стасюк
св. п. Любомир Стасюк та дружина Галина
шваґер Роман Щуровський та дружина Джойс
Та ближча і дальша родина в США, Канаді й Україні

Для вшанування пам'яті Покійного, бажаючи можуть складати пожертви на потреби церкви св. Івана Хрестителя та на Пластову оселю „Новий Сокіл“, с/о Myron Stasiuk, 206 West Ridge Avenue, Prospect Heights, Illinois 60070.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 20 травня 2019 року в Ст. Антоніо упокоїлася

св. п.

Софія Варварів-Кравець

Софія народилася 1 листопада 1921 року в родині отця протопресвітера Василя Варварів і матері Галини Варварів з Білецьких в Україні. Отець Василь Варварів заснував парафію св. Андрія Первозваного в Вашингтоні, а Софія була головою Сестрицтва св. Ольги понад 35 років.

Софія пережила свого дружину Філогонія Кравця, улюблену доньку Наталку Кравець-Генкс, брата Константина Варварів та племінника Марка Варварів.

Залишилися в смутку донька Оксана (Роберт) Снов, брат д-р Євген Варварів (Тамара) з синами д-ром Василем і Тарасом (Моніка) та двоюрідна сестра Любов Василів Базюк з сином Андрієм, донькою Наталею та онуками.

Софія втішалася внуками - дітьми доньки Оксани: Марком (Амілія) Купчик, правнучками Вігтілі і Зурі, та внучкою Іларією Купчик-Прескот з правнучками Андрієм і Авою.

Внуки по світлій пам'яті доньці Наталі: Катерина (Адам) Ловленд з правнучками Грейс і Юрієм. Алана (Джеймс) і з правнучкою Ганною і наймолодшою внучкою Христиною Генкс.

Племінниці по світлій пам'яті брата Константина Варварів (Олена) Вікторія (Іван) Маркович з донькою Маринкою Маркович і Іриною (Річард) Прічард з доньками Анною, Таїсою та їх родинами.

У Торонто діти світлої пам'яті двоюрідної сестри Катерини Василів-Сидоренко (Петро) син Василь (Надя) Сидоренко з дітьми і донька д-р Галина Сидоренко.

В Україні залишилася родина - нащадки з родин Білецьких і Кравців у Калуші, Луцьку, Рівному, Києві, Ворзелі, Черкасах.

Панахида відбулася 23 травня 2019 року у Вашингтоні, а похорон 24 травня на українському цвинтарі в Савт Бавнд-Бруку.

Бажаючи пожертвувати - замість квітів - на Сестрицтво св. Ольги при церкві св. Андрія Первозваного у Вашингтоні.

Вічна Їй пам'ять!

З глибоким смутком повідомляємо друзів і громаду, що 21 квітня 2019 року в Warren, MI з волі Всевишнього відійшов у вічність

св. п.

РОМАН ЛЮБОМИР АНДРУШКІВ

Покійний народився 30 січня 1928 року в Ясеніві, Бродівського району, у сім'ї Ярослава і Ольги Андрушків. До народної школи ходив у Вільшаниці, а відтак вступив до учительської семінарії. Під час війни змагався в рядах Української Повстанської Армії. Після боєвих дій опинився в Німеччині, а відтак емігрував разом з батьками і сестрою до Америки і поселився в Дітроїті у 1949 році. Спершу знайшов працю на малому автомобільному заводі, а згодом отримав позицію у компанії Chrysler, де працював до виходу на пенсію.

Завжди товариський, привітний до всіх та жартівливий, Любоко дуже любив співати і грати на скрипці і мандоліні. Працював виховником в молодіжній організації СУМА, співав довгі літа в хорі при Українській католицькій церкві Непорочного Зачаття, та належав до Об'єднання Колишніх Вояків УПА.

У смутку залишилися:

дружина Богдана Андрушків з донькою Ромою Косик, чоловіком Михайлом і дітьми Наталією і Андреею
сестра Ярослава Скипакевич
племінниця Оксана Ксенос з чоловіком Теодором, сином Іллею Ксенос з дружиною Юлією і дітьми Емілією і Авою
двоюрідна сестра Христіна Александер з дітьми
ближча та дальша родина в Америці і в Україні

Похорон відбувся 25 квітня 2019 року в Українській католицькій церкві Непорочного Зачаття в Hamtramck, MI, а відтак на цвинтарі Resurrection, Clinton Twp, MI.

Вічна Йому пам'ять!

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НІ/СТ/РА

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

IRA

Share Account

*Відкрийте пенсійний рахунок,
щоб забезпечити своє майбутнє.*

3.46% АРУ*

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГБОРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfrelianceny.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfrelianceny.org

**Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно: 1-888-SELFREL**

*АРУ Відсотки у річному відношенні з нарахованою дивідендою. Дивіденда 3.40% нарахована денно, може бути змінена.